

**La discapacitat dins
el projecte integral
de la Fundació
Vicente Ferrer
(Anantapur)**

*La discapacidad
dentro del proyecto
integral de la
Fundación Vicente
Ferrer (Anantapur)*

PERIODICITAT: Trimestral

Setembre / Septiembre 2006

Autor / Autor: Fundació Vicente Ferrer

Edita: Direcció General de Cooperació, Conselleria d'Inmigració i Cooperació

<http://dgcooper.caib.es>

Coordinació / Coordinación: Benante Balear S.L.

Disseny i maquetació / diseño y maquetación: Maria Perelló i Dori Hernández

Direcció / Dirección: Carretera de Valldemossa, Km. 7,4. Parc Bit, Edifici Lleret.

Parcel·la 9A. Codi Postal: 07121. Palma

Foto portada: Bru Rovira

Imprimeix: Jorvich S.L.

Dipòsit legal: PM-503/2005

ÍNDEX
ÍNDICE

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	5
2. LA DISCAPACITAT: DEFINICIÓ I CLASSIFICACIÓ.....	9
3. INFORMACIÓ RELATIVA A LA DISCAPACITAT EN L'ÀMBIT ESTATAL	19
4. INFORMACIÓ RELATIVA A LA DISCAPACITAT A ANANTAPUR	27
5. PRINCIPIS FONAMENTALS DE LA FEINA QUE RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT/WDT) I WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) DESENVOLUPEN A ANANTAPUR	33
6. ACTIVITATS DESENVOLUPADES PER RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT/WDT) WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) AMB PERSONES AMB DISCAPACITAT	41
7. PRINCIPALS ASSOLIMENTS DURANT EL 2005	81
8. PROJECTES DESTINATS A PERSONES AMB DISCAPACITAT SUBVENCIONATS PER ENTITATS DE LES ILLES BALEARS DES DEL 2001.....	85
9. ADRECES ELECTRÒNIQUES D'INTERÈS	89
10. QUADERNS PUBLICATS.....	93

ÍNDICE

1. INTRODUCCIÓN	5
2. LA DISCAPACIDAD: DEFINICIÓN Y CLASIFICACIÓN	9
3. INFORMACIÓN RELATIVA A LA DISCAPACIDAD EN EL ÁMBITO ESTATAL	19
4. INFORMACIÓN RELATIVA A LA DISCAPACIDAD EN ANANTAPUR.....	27
5. PRINCIPIOS FUNDAMENTALES DEL TRABAJO QUE RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT/WDT) Y WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) DESARROLLAN EN ANANTAPUR.....	33
6. ACTIVIDADES DESARROLLADAS POR RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT/WDT) Y WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) CON PERSONAS CON DISCAPACIDADES.....	41
7. PRINCIPALES LOGROS CONSEGUIDOS DURANTE EL 2005.....	81
8. PROYECTOS DESTINADOS A PERSONAS CON DISCAPACIDAD SUBVENCIONADOS POR ENTIDADES DE LAS ISLAS BALEARES DESDE EL 2001.....	85
9. DIRECCIONES ELECTRÓNICAS DE INTERÉS.....	89
10. CUADERNOS PUBLICADOS	93

1. INTRODUCCIÓ

1. INTRODUCCIÓN

La Fundació Vicente Ferrer (FVF) és una organització no governamental de desenvolupament (ONGD) compromesa amb el procés de transformació d'una de les zones més pobres i necessitades de l'Índia, Anantapur, i d'una de les comunitats més pobres i exclòses del planeta, els dàlits o intocables.

És una organització que creu fermament en les persones, en la seva capacitat d'acció i en les seves possibilitats de canvi. Indis i espanyols som protagonistes del desenvolupament econòmic, social i cultural que s'està produint a la zona. Sense l'esforç i el compromís d'uns i altres, els canvis no serien possibles. Entre tots, dia a dia, estam aconseguint transformar la societat en humanitat.

La Fundación Vicente Ferrer (FVF) es una organización no gubernamental de desarrollo (ONGD) comprometida con el proceso de transformación de una de las zonas más pobres y necesitadas de la India, Anantapur, y de una de las comunidades más pobres y excluidas del planeta, los dalits o intocables.

Es una organización que cree firmemente en las personas, en su capacidad de acción y en sus posibilidades de cambio. Indios y españoles somos protagonistas del desarrollo económico, social y cultural que se está produciendo en la zona. Sin el esfuerzo y el compromiso de unos y otros, los cambios no serían posibles. Entre todos, día a día, estamos logrando transformar la sociedad en humanidad.

Foto: Abad Martín

La metodologia de treball de la FVF es fonamenta en la participació directa de la comunitat. Així, els beneficiaris de l'ajuda són els mateixos executors del projecte, és a dir, els seus protagonistes. La Fundació treballa per consolidar comunitats capaces de donar-se suport i confiança mútuament, gràcies a una organització seriosa, dinàmica i creativa.

El projecte liderat per Vicente Ferrer treballa per a una millora real de les condicions de vida de la població d'Anantapur en sis àmbits: habitatge, educació, dona, ecologia, sanitat i persones amb discapacitat.

La metodología de trabajo de la FVF se basa en la participación directa de la comunidad. Así, los beneficiarios de la ayuda son los mismos ejecutores del proyecto, es decir, sus protagonistas. La Fundación trabaja para consolidar comunidades capaces de darse apoyo y confianza mutuamente, gracias a una organización seria, dinámica y creativa.

El proyecto liderado por Vicente Ferrer trabaja para una mejora real de las condiciones de vida de la población de Anantapur en seis ámbitos: vivienda, educación, mujer, ecología, sanidad y personas con discapacidad.

2. LA DISCAPACITAT: DEFINICIÓ I CLASSIFICACIÓ

2. LA DISCAPACIDAD: DEFINICIÓN Y CLASIFICACIÓN

DEFINICIÓ

L'Organització Mundial de la Salut (OMS), en 1980, delimità el significat i tipus de: deficiència, discapacitat i minusvalidesa, a partir de la necessitat de considerar no solament la malaltia sinó les seves conseqüències en tots els aspectes de la vida de la persona, n'amplià la concepció inicial, basada exclusivament en el model mèdic, a una seqüència que abraça les conseqüències de la malaltia i que es pot resumir en: malaltia, deficiència, discapacitat i minusvalidesa. D'acord amb aquestes premisses generals, considera els següents significats per als termes esmentats:

Deficiència: dins l'experiència de la salut es defineix com tota pèrdua o anormalitat d'una estructura o funció psicològica, fisiològica o anatòmica. Pot ser temporal o permanent i en principi únicament afecta l'òrgan. Segons aquesta classificació les deficiències poden ser: intel·lectuals, psicològiques, de llenguatge, de l'òrgan de l'audició, de l'òrgan de la visió, viscerales, musculoesquelètiques, desfiguradores, generalitzades i sensibles, entre d'altres.

Discapacitat: és tota restricció o absència (deguda a una deficiència) de la capacitat de realitzar una activitat en la forma o dins del marge que es considera normal per a qualsevol ésser humà. Es caracteritza per insuficiències o excessos en l'exercici i comportament en una activitat rutinària, que poden ser temporals o permanents, reversibles o irreversibles i progressives o regressives. Es classifiquen en

DEFINICIÓN

La Organización Mundial de la Salud (OMS), en 1980, delimitó el significado y tipo de: deficiencia, discapacidad y minusvalía, a partir de la necesidad de considerar no solamente la enfermedad sino sus consecuencias en todos los aspectos de la vida de la persona, amplió la concepción inicial, basada exclusivamente en el modelo médico, a una secuencia que abraza las consecuencias de la enfermedad y que se puede resumir en: enfermedad, deficiencia, discapacidad y minusvalía. De acuerdo con estas premisas generales, considera los siguientes significados para los términos mencionados:

***Deficiencia:** dentro de la experiencia de la salud se define como toda pérdida o anomalía de una estructura o función psicológica, fisiológica o anatómica. Puede ser temporal o permanente y en principio únicamente afecta el órgano. Según esta clasificación las deficiencias pueden ser: intelectuales, psicológicas, de lenguaje, del órgano de la audición, del órgano de la visión, viscerales, musculoesqueléticas, desfiguradoras, generalizadas y sensibles, entre otras.*

***Discapacidad:** es toda restricción o ausencia (debida a una deficiencia) de la capacidad de realizar una actividad en la forma o dentro del margen que se considera normal para cualquiera ser humano. Se caracteriza por insuficiencias o excesos en el ejercicio y comportamiento en una actividad rutinaria, que pueden ser temporales o permanentes, reversibles o irreversibles y progresivas o regresivas. Se clasifican*

nou grups: de la conducta, de la comunicació, de la cura personal, de la locomoció, de la disposició del cos, de la destresa, de situació, d'una determinada aptitud i altres restriccions de l'activitat.

Minusvalidesa: Es defineix com tota situació desavantatjosa per a una persona concreta, producte d'una deficiència o d'una discapacitat, que suposa una limitació o impediment en l'exercici d'un determinat rol en funció de la seva edat, sexe i factors socials i culturals. Es caracteritza per la discordança entre el rendiment o estatus de la persona en relació amb les seves pròpies expectatives o les del grup de què forma part, representa la socialització d'una deficiència o discapacitat. El desavantatge sorgeix del fracàs o incapacitat per satisfer les expectatives de l'univers de l'individu. Les minusvalideses es classifiquen d'acord a sis grans dimensions en què s'espera demostrar la competència de la persona i que es denominen rols de supervivència, per la qual cosa, les minusvalideses poden ser: d'orientació, independència física, mobilitat, ocupacional, integració social, autosuficiència econòmica i altres.

CLASSIFICACIÓ

Discapacitat sensorial

La discapacitat sensorial comprèn la visió, l'oïda i la parla.

La discapacitat visual es refereix a una pèrdua de visió que no pot ser corregida amb ulleres.

Les persones que tenen una discapaci-

en nueve grupos: de la conducta, de la comunicación, del cuidado personal, de la locomoción, de la disposición del cuerpo, de la destreza, de situación, de una determinada aptitud y otras restricciones de la actividad.

Minusvalía: *Se define como toda situación no ventajosa para una persona concreta, producto de una deficiencia o de una discapacidad, que supone una limitación o impedimento en el ejercicio de un determinado rol en función de su edad, sexo y factores sociales y culturales. Se caracteriza por la discordancia entre el rendimiento o estatus de la persona en relación con sus propias expectativas o las del grupo del que forma parte, representa la socialización de una deficiencia o discapacidad. La desventaja surge del fracaso o incapacidad por satisfacer las expectativas del universo del individuo. Las minusvalías se clasifican de acuerdo a seis grandes dimensiones en las que se espera demostrar la competencia de la persona y que se denominan roles de supervivencia, por la cual, las minusvalías pueden ser: de orientación, independencia física, movilidad, ocupacional, integración social, autosuficiencia económica y otros.*

CLASIFICACIÓN

Discapacidad sensorial

La discapacidad sensorial comprende la visión, el oído y el habla.

La discapacidad visual se refiere a una pérdida de visión que no puede ser corregida con gafas.

tat auditiva o són sordes poden tenir pèrdues d'audició que oscil·lin des d'una pèrdua lleu fins a una sordesa profunda. Poden utilitzar la lectura dels llavis i la parla, o es comuniquen únicament mitjançant el llenguatge de signes.

La discapacitat de la parla inclou el tartamudeig o pèrdua de la parla.

Discapacitat física o de la mobilitat

La discapacitat física o de la mobilitat pot ser el resultat d'una lesió en la medul·la espinal, un accident, una malaltia -com ara la pòlio- o d'una malaltia degenerativa.

Malaltia mental (discapacitat psicològica o psiquiàtrica)

Les discapacitats psiquiàtriques, -com l'esquizofrènia- són malalties mentals que sovint es tracten amb medicació mentre que les discapacitats psicològiques -com ara el trastorn de l'alimentació- són també malalties mentals però que es relacionen més amb el comportament i es tracten amb psicoteràpia.

La depressió és un altre tipus de discapacitat psiquiàtrica. Aquest concepte sovint s'utilitza per descriure els sentiments de tristesa i dolor que moltes persones experimenten en algun moment, però és un terme clínic utilitzat per descriure formes de malalties mentals. Els dos tipus principals de depressió són l'endògena i el desordre bipolar.

La depressió endògena és severa i es

Las personas que tienen una discapacidad auditiva o son sordas pueden tener pérdidas de audición que oscilen desde una pérdida leve hasta una sordera profunda. Pueden utilizar la lectura de los labios y el habla, o se comunican únicamente mediante el lenguaje de signos.

La discapacidad del habla incluye el tartamudeo o pérdida del habla.

Discapacidad física o de la movilidad

La discapacidad física o de la movilidad puede ser el resultado de una lesión en la médula espinal, un accidente, una enfermedad -como la polio- o de una enfermedad degenerativa.

Enfermedad mental (discapacidad psicológica o psiquiátrica)

Las discapacidades psiquiátricas, -como la esquizofrenia- son enfermedades mentales que habitualmente se tratan con medicación mientras que las discapacidades psicológicas -como el trastorno de la alimentación- son también enfermedades mentales pero que se relacionan más con el comportamiento y se tratan con psicoterapia.

La depresión es otro tipo de discapacidad psiquiátrica. Este concepto normalmente se utiliza para describir los sentimientos de tristeza y dolor que muchas personas experimentan en algún momento, pero es un término clínico utilizado para describir formas de enfermedades mentales. Los dos tipos principales de depresión son endógena y desorden bipolar.

relaciona amb un desequilibri químic en el cervell. Les persones que ho pateixen tenen poca energia, perden l'alegria de viure i pateixen trastorns del son. Poden perdre la gana, tenir manca de concentració i tenir sentiments de culpa. Les persones amb trastorn bipolar pateixen recurrents episodis de mania i depressió. Els símptomes comuns de la mania inclouen un humor elevat, increment de l'energia i sobreactivitat, reducció de la necessitat de son, irritabilitat, pensaments i discursos accelerats, manca d'inhibició, plans i creences grandiloqüents i manca de comprensió.

Alguns refugiats i immigrants poden desenvolupar malalties mentals a causa d'esdeveniments traumàtics que han experimentat i els enormes canvis associats a una nova integració i establiment. A més, se solen trobar amb pocs familiars i xarxes comunitàries. En algunes cultures, la malaltia mental està estigmatitzada, per la qual cosa, en aquests contextos, la malaltia mental no és discutida i les persones que la pateixen no cerquen ajut.

Discapacitat múltiple

Algunes discapacitats com ara la paràlisi cerebral, l'esclerosi múltiple i els danys cerebrals es poden convertir en discapacitat múltiple.

La paràlisi cerebral és un desordre neurològic; és un concepte ample que s'utilitza per descriure una gamma àmplia de discapacitats físiques causades per un dany en el cervell durant el desenvolupament, en qualsevol estadi

La depresión endógena es severa y se relaciona con un desequilibrio químico en el cerebro. Las personas que lo sufren tienen poca energía, pierden la alegría de vivir y sufren trastornos del sueño. Pueden perder el hambre, tener falta de concentración y tener sentimientos de culpa. Las personas con trastorno bipolar sufren recurrentes episodios de manía y depresión. Los síntomas comunes de la manía incluyen un humor elevado, incremento de la energía y sobreactividad, reducción de la necesidad de sueño, irritabilidad, pensamientos y discursos acelerados, falta de inhibición, planes y creencias grandilocuentes y falta de comprensión.

Algunos refugiados e inmigrantes pueden desarrollar enfermedades mentales a causa de acontecimientos traumáticos que han experimentado y los enormes cambios asociados a una nueva integración y establecimiento. Además, se suelen encontrar con pocos familiares y redes comunitarias. En algunas culturas, la enfermedad mental está estigmatizada, como consecuencia, en estos contextos, la enfermedad mental no es discutida y las personas que la sufren no buscan ayuda.

Discapacidad múltiple

Algunas discapacidades como la parálisis cerebral, la esclerosis múltiple y los daños cerebrales se pueden convertir en discapacidad múltiple.

La parálisis cerebral es un desorden neurológico; es un concepto amplio que se utiliza para describir una gama

des de la concepció fins a la primera infància. Els símptomes principals són l'anormalitat en el moviment i la postura. També hi pot haver discapacitat intel·lectual, epilèpsia, ceguera, sordeïa i problemes de comunicació.

L'esclerosi múltiple és un desordre neurològic múltiple que afecta el sistema nerviós central i interfereix en la transmissió dels impulsos nerviosos per tot el cervell. És una malaltia imprevisible i els episodis es poden esdevenir en intervals variables i afectar diferents àrees del sistema nerviós central.

Les lesions cerebrals fan referència a tots aquells danys cerebrals esdevinguts després del naixement degut a traumes o malalties. El cervell es pot danyar per un cop, abús d'alcohol o droga, tumor, intoxicació, infecció i malaltia, situació de semiofegament, SIDA i altres desordres com Alzheimer i

amplia de discapacidades físicas causadas por un daño en el cerebro durante el desarrollo, en cualquier estadio desde la concepción hasta la primera infancia. Los síntomas principales son la anomalía en el movimiento y la postura. También puede haber discapacidad intelectual, epilepsia, ceguera, sordera y problemas de comunicación.

La esclerosis múltiple es un desorden neurológico múltiple que afecta al sistema nervioso central e interfiere en la transmisión de los impulsos nerviosos por todo el cerebro. Es una enfermedad imprevisible y los episodios pueden suceder en intervalos variables y afectar a diferentes áreas del sistema nervioso central.

Las lesiones cerebrales hacen referencia a todos aquellos daños cerebrales sucedidos después del nacimiento debido a traumas o enfermedades. El

dany traumàtic del cervell que és un dany cerebral causat per un cop en el cap o perquè el cap es veu forçat a moure's ràpidament cap a davant i cap a darrere. Les persones amb danys cerebrals poden tenir dificultats per controlar, coordinar i comunicar els seus pensaments i accions; la seva memòria es pot veure afectada, i també la capacitat de concentració, planificació i solució de problemes. Es poden cansar amb facilitat, tenir manca de motivació i el dany pot tenir un impacte en el pensament, sentiments, cos i personalitat.

Discapacitat intel·lectual o cognitiva

Les persones amb discapacitat intel·lectual tenen dificultats amb el processament de la informació, l'aprenentatge, comunicació, retenció d'informació i l'ús correcte que se'n faci, l'elaboració d'anàlisis i la solució de problemes.

La discapacitat intel·lectual pot tenir diversos graus, de tal manera que les habilitats de les persones difereixen en relació amb el grau de discapacitat. En molts casos no es coneix la causa de la discapacitat intel·lectual. Un dels tipus més comuns és la síndrome de Down. Les persones amb discapacitat intel·lectual, generalment treballen millor en ambients familiars i previsibles.

Discapacitat en l'aprenentatge

La discapacitat en l'aprenentatge es caracteritza perquè la persona presenta dificultats en la percepció i processament de la informació auditiva,

cerebro se puede dañar por un golpe, abuso de alcohol o droga, tumor, intoxicación, infección y enfermedad, situación de semiahogo, SIDA y otros desórdenes como Alzheimer y daños traumáticos del cerebro que es un daño cerebral causado por un golpe en la cabeza o porque la cabeza se ve forzada a moverse rápidamente hacia delante y hacia detrás. Las personas con daños cerebrales pueden tener dificultades para controlar, coordinar y comunicar sus pensamientos y acciones; su memoria se puede ver afectada, y también la capacidad de concentración, planificación y solución de problemas. Se pueden cansar con facilidad, tener falta de motivación y el daño puede tener un impacto en el pensamiento, sentimientos, cuerpo y personalidad.

Discapacidad intelectual o cognitiva

Las personas con discapacidad intelectual tienen dificultades con el procesamiento de la información, el aprendizaje, comunicación, retención de información y el uso correcto que se haga, la elaboración de análisis y la solución de problemas.

La discapacidad intelectual puede tener varios grados, de tal manera que las habilidades de las personas difieren en relación con el grado de discapacidad. En muchos casos no se conoce la causa de la discapacidad intelectual. Uno de los tipos más comunes es el síndrome de Down. Las personas con discapacidad intelectual, generalmente trabajan mejor en ambientes familiares y previsibles.

visual i espacial. Les persones amb discapacitat en l'aprenentatge tenen dificultats per retenir informació i aprendre de la seva experiència. Aquesta discapacitat presenta una diversitat molt gran pel que fa al grau d'incidència i les causes són molt variades. Per a alguns les causes són físiques mentre que per a altres són psíquiques o psicològiques.

El Desordre Hiperactiu de Dèficit d'Atenció és una condició neurobiològica que es dona en infants i adults i que es caracteritza per una atenció inapropiada, hiperactivitat i impulsivitat.

Les condicions mèdiques poden provocar discapacitats

Moltes condicions mèdiques com ara la SIDA o VIH, càncer, artritis o la síndrome de fatiga crònica poden derivar-se en alguna discapacitat. Algunes condicions mèdiques es poden amagar, com per exemple la SIDA o VIH, o es poden donar de forma intermitent.

Discapacidad en el aprendizaje

La discapacidad en el aprendizaje se caracteriza porque la persona presenta dificultades en la percepción y procesamiento de la información auditiva, visual y espacial. Las personas con discapacidad en el aprendizaje tienen dificultades para retener información y aprender de su experiencia. Esta discapacidad presenta una diversidad muy grande en lo concerniente al grado de incidencia y las causas son muy variadas. Para algunos las causas son físicas mientras que para otros son psíquicas o psicológicas.

El Desorden Hiperactivo de Déficit de Atención es una condición neurobiológica que se da en niños y adultos y que se caracteriza por una atención inapropiada, hiperactividad e impulsividad.

Las condiciones médicas pueden provocar discapacidades

Muchas condiciones médicas como el SIDA o VIH, cáncer, artritis o el síndrome de fatiga crónica pueden derivarse en alguna discapacidad. Algunas condiciones médicas se pueden esconder, como por ejemplo el SIDA o VIH, o se pueden dar de forma intermitente.

3. INFORMACIÓ RELATIVA A LA DISCAPACITAT A L'ÍNDIA

3. INFORMACIÓN RELATIVA A LA DISCAPACIDAD EN LA INDIA

INFORMACIÓ GENERAL

La República de l'Índia és el setè país del món en extensió. Ocupa una superfície de 3.287.263 km², que equival a sis vegades i mitja Espanya i compta amb una població superior a mil milions d'habitants, és a dir, 25 vegades la població espanyola i el 16,7% de la població mundial.

INCIDÈNCIA DE LA DISCAPACITAT A L'ÍNDIA

Més de 90 milions de persones (més del doble de tota la població espanyola) pateixen algun tipus de discapacitat; d'aquestes, 12 milions són cegues, 28,5 milions presenten alguna deficiència de tipus visual, 12 milions tenen problemes auditius i de la parla, 6 milions presenten disminucions físiques i necessiten ajuda ortopèdica, 24 milions pateixen retards mentals, 7,5 milions pateixen malalties mentals i 1,1 milions pateixen lepra. La National Sample Survey

INFORMACIÓN GENERAL

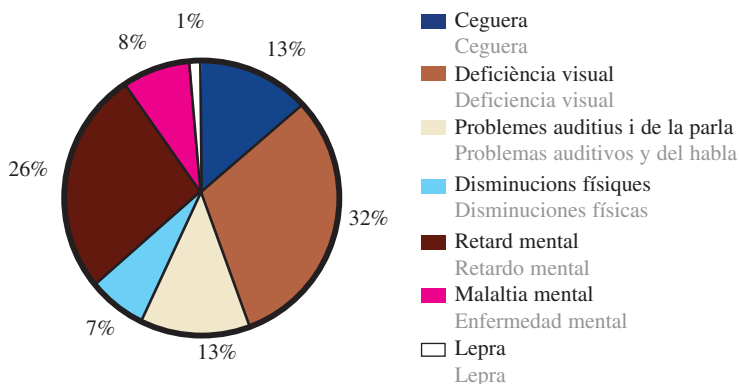
La República de la India es el séptimo país del mundo en extensión. Ocupa una superficie de 3.287.263 km², que equivale a seis veces y media España y cuenta con una población superior a mil millones de habitantes, es decir, 25 veces la población española y el 16,7% de la población mundial.

INCIDENCIA DE LA DISCAPACIDAD EN LA INDIA

Más de 90 millones de personas (más del doble de toda la población española) sufren algún tipo de discapacidad; de estas, 12 millones son ciegas, 28,5 millones presentan alguna deficiencia de tipo visual, 12 millones tienen problemas auditivos y del habla, 6 millones presentan disminuciones físicas y necesitan ayuda ortopédica, 24 millones sufren retrasos mentales, 7,5 millones sufren enfermedades mentales y 1,1 millones sufren lepra. La National

Incidence de la discapacitat a l'Índia

Incidencia de la discapacidad en la India

Organisation (Organització Nacional de Recollida de Mostres) revelà que el 1,9% del total de la població del país pateix discapacitats físiques i sensorials i els estudis realitzats per diferents organismes d'investigació indiquen que aproximadament el 3% són persones amb discapacitat mental.

MESURES LEGISLATIVES SOBRE DISCAPACITAT

A l'Índia, el Govern aprovà en el 1995 la Llei de les persones amb discapacitat: igualtat d'oportunitats, protecció dels drets i la participació plena (People with Disabilities Act, Equal Opportunities, protection of rights, and full participation).

Què diu sobre l'educació?

La Llei inclou el lliure accés a l'educació per a persones amb discapacitats, en un ambient apropiat, fins a l'edat de 18 anys.

Sample Survey Organisation (Organización Nacional de Recogida de Muestras) reveló que el 1,9% del total de la població del país sufre discapacidades físicas y sensoriales y los estudios realizados por diferentes organismos de investigación indican que aproximadamente el 3% son personas con discapacidad mental.

MEDIDAS LEGISLATIVAS SOBRE DISCAPACIDAD

En la India, el Gobierno aprobó en 1995 la Ley de las personas con discapacidad: igualdad de oportunidades, protección de los derechos y la participación plena (People with Disabilities Act, Equal Opportunities, protection of rights, and full participation).

¿Qué dice sobre la educación?

La Ley incluye el libre acceso a la educación para personas con discapacidades, en un ambiente apropiado,

Foto: Abad-Martín

La promoció i integració d'estudiants amb discapacitats en escoles comunes i la creació d'escoles especials per a les persones que necessitin educació especial.

Foto: Carmen Esteve

La creació d'institucions de capacitació docent per actualitzar el coneixement dels mestres.

Programes per transportar elements d'estudi i llibres a estudiants amb discapacitats.

Totes les institucions governamentals d'educació i aquelles que reben finançament governamental han de reservar com a mínim un 3% dels seus escriptoris per a estudiants amb discapacitats.

Què diu sobre la rehabilitació mèdica?

Hi ha programes de rehabilitació mèdica, equips i artefactes per a la discapacitat.

Hi ha programes governamentals per desenvolupar estratègies per a la prevenció i detecció precoç de discapacitats.

Rehabilitació basada en la comunitat (RBC)

La Llei estableix que "...les autoritats governamentals apropiades i locals hauran de promoure la investigació en l'àrea de la rehabilitació, fins i tot la rehabilitació basada en la comunitat..."

hasta la edad de 18 años.

La promoción e integración de estudiantes con discapacidades en escuelas comunes y la creación de escuelas especiales para las personas que necesitan educación especial.

La creación de instituciones de capacitación docente para actualizar el conocimiento de los maestros.

Programas para transportar elementos de estudio y libros a estudiantes con discapacidades.

Todas las instituciones gubernamentales de educación y aquellas que reciben financiación gubernamental deben reservar como mínimo un 3% de sus escritorios para estudiantes con discapacidades.

¿Qué dice sobre la rehabilitación médica?

Hay programas de rehabilitación médica, equipos y artefactos para la discapacidad.

Hay programas gubernamentales para desarrollar estrategias para la prevención y detección precoz de discapacidades.

Rehabilitación basada en la comunidad (RBC)

La Ley establece que "...las autoridades gubernamentales apropiadas y loca-

No existeixen descripcions sobre la manera en què les persones amb discapacitats i les seves organitzacions poden participar en programes RBC d'administració i serveis.

Treball i contractació

Cada establiment governamental i del sector públic ha de reservar com a mínim un 3% de les vacants (1% per a persones amb discapacitats visuals, 1% per persones amb discapacitat auditiva i de la parla i 1% per persones amb discapacitat motora o paràlisi cerebral).

S'han de crear sistemes per assegurar el treball per a persones amb discapacitat; per exemple, promoure la capacitat i benestar, mesures de seguretat i la creació d'ambients per prevenir les lesions en el treball.

Les empreses no poden acomiadar o disminuir la categoria professional de les persones que es lesionin a la feina.

No es pot negar un lloc de feina ni la promoció a persones solament per l'existència d'una discapacitat.

Què diu sobre accessibilitat?

El sector del transport, dins les seves possibilitats econòmiques, ha de prendre mesures especials per adaptar trens, busos, naus i sales d'espera per permetre l'accés fàcil a les persones amb discapacitat.

El govern i les autoritats locals, dins les seves possibilitats econòmiques, han de:

les deberán promover la investigación en la área de la rehabilitación, incluso la rehabilitación basada en la comunidad.."

No existen descripciones sobre la manera en la que las personas con discapacidades y sus organizaciones pueden participar en programas RBC de administración y servicios.

Trabajo y contratación

Cada establecimiento gubernamental y del sector público debe reservar como mínimo un 3% de las vacantes (1% para personas con discapacidades visuales, 1% para personas con discapacidad auditiva y del habla y 1% para personas con discapacidad motora o parálisis cerebral).

Se deben crear sistemas para asegurar el trabajo para personas con discapacidad; por ejemplo, promover la capacitación y bienestar, medidas de seguridad y la creación de ambientes para prevenir las lesiones en el trabajo.

Las empresas no pueden despedir o disminuir la categoría profesional de las personas que se lesionen en el trabajo.

No se puede negar un lugar de trabajo ni la promoción a personas solamente por la existencia de una discapacidad.

¿Qué dice sobre la accesibilidad?

El sector del transporte, dentro sus posibilidades económicas, debe tomar

- Instal·lar senyals auditius per a cecs en els semàfors de trànsit.
- Crear talls en les veredes i rampes en el paviment per permetre el pas de cadires de rodes.
- Fer sobrerelieus en encreuaments de vianants i a la vora de les plataformes de ferrocarril per a les persones amb discapacitat visual.
- Construir rampes en els edificis públics.
- Instal·lar símbols braille i senyals auditius en els ascensors.

Com s'aconseguí la legislació?

Es va obtenir mitjançant la contínua pressió política dels activistes de la discapacitat i les ONGD i inclogué intenses consultes amb persones del Ministeri de Benestar i marxes de protesta per mantenir la pressió sobre el govern, a més de conferències de premsa per sensibilitzar i mobilitzar l'opinió pública.

Com es promou el coneixement de la Llei entre les persones amb discapacitat?

S'ha fet poc esforç per promoure'n el coneixement. Les ONGD, no obstant això, han traduït la Llei a idiomes locals perquè la gent l'entengui més fàcilment, han repartit còpies de la Llei i organitzat reunions d'estudi per a la població amb discapacitats i altres sectors interessats per crear consciència de la Llei i facilitar-ne la posada en funcionament.

medidas especiales para adaptar trenes, buses, naves y salas de espera para permitir el acceso fácil a las personas con discapacidad.

El gobierno y las autoridades locales, dentro de sus posibilidades económicas, han de:

- *Instalar señales auditivas para ciegos en los semáforos de tráfico.*
- *Crear cortes en las veredas y rampas en el pavimento para permitir el paso de sillas de rueda.*
- *Hacer sobrerrelieves en cruces de videntes y cerca de las plataformas de ferrocarril para las personas con discapacidad visual.*
- *Construir rampas en los edificios públicos.*
- *Instalar símbolos braille y señales auditivas en los ascensores.*

¿Como se logró la legislación?

Se obtuvo mediante la continua presión política de los activistas de la discapacidad y las ONGD e incluyó intensas consultas con personas del Ministerio de Bienestar y marchas de protesta para mantener la presión sobre el gobierno, además de conferencias de prensa para sensibilizar y movilizar la opinión pública.

¿Como se promueve el conocimiento de la Ley entre las personas con discapacidad?

Se ha hecho poco esfuerzo por promover el conocimiento. Las ONGD, no obstante, han traducido la Ley a idio-

Quins són els problemes per posar en funcionament i vigilar la Llei?

Hi ha una manca de voluntat política i de suport financer. A més, la burocràcia és excessiva.

Les oficines governamentals desconeixen la Llei.

No existeixen mecanismes de vigilància per posar en funcionament la Llei.

No existeixen grups de pressió ni de mediació que pressionin els polítics a fi que prenguin decisions.

La població amb discapacitat no té representants en el parlament nacional ni en els governs locals.

Altres mesures legislatives: L'Índia ha aprovat i és país signant de gairebé totes les convencions i conferències internacionals sobre l'educació per a persones amb necessitats específiques i ha signat totes les declaracions importants en aquest aspecte de les agències del sistema de les Nacions Unides.

mas locales para que la gente lo entienda más fácilmente, han repartido copias de la Ley y organizado reuniones de estudio para la población con discapacidades y otros sectores interesados en crear conciencia de la Ley y facilitar la puesta en funcionamiento.

¿Cuáles son los problemas para poner en funcionamiento y vigilar la Ley?

Hay una falta de voluntad política y de apoyo financiero. Además, la burocracia es excesiva.

Las oficinas gubernamentales desconocen la Ley.

No existen mecanismos de vigilancia para poner en funcionamiento la Ley.

No existen grupos de presión ni de mediación que presionen los políticos para que tomen decisiones.

La población con discapacidad no tiene representantes en el parlamento nacional ni en los gobiernos locales.

Otras medidas legislativas: La India ha aprobado y es un país que firma en casi todas las convenciones y conferencias internacionales sobre la educación para personas con necesidades específicas y ha firmado todas las declaraciones importantes en este aspecto de las agencias del sistema de las Naciones Unidas.

4. INFORMACIÓ RELATIVA A LA DISCAPACITAT A ANANTAPUR

4. INFORMACIÓN RELATIVA A LA DISCAPACIDAD EN ANANTAPUR

INFORMACIÓ GENERAL

Anantapur ("Ciutat de l'infinit", en telegu, la llengua local) es troba a l'Estat d'Andhra Pradesh. La població aproximada del districte d'Anantapur és de quatre milions de persones, de les quals aproximadament dos milions es beneficien dels projectes posats en marxa per Rural Development Trust.

● El medi natural

Anantapur és un districte assolat per una situació de manca extrema i continuada. A causa d'aquest fet, les intervencions esporàdiques no són suficients per fer front a les dificultats causades per un entorn natural hostil i una estructura social discriminatòria.

Anantapur és el segon districte més sec de l'Índia, amb una precipitació anual mitjana de 100 ml. Com a contrast, la mitjana espanyola és de 684 ml.

Les escasses i irregulars pluges provoquen una situació de sequera crònica que castiga les capes socials més empobrides, que depenen íntegrament de la producció agrícola.

● El medi social

La societat índia s'organitza entorn a un rígid sistema de castes, amb les seves pròpies regles de conducta i creences. Es tracta d'un sistema jerarquitzat que es perpetua des de la nit dels temps, tot

INFORMACIÓN GENERAL

Anantapur ("Ciudad del infinito", en telegu, la lengua local) se encuentra en el Estado de Andhra Pradesh. La población aproximada del distrito de Anantapur es de cuatro millones de personas, de las que aproximadamente

dos millones se benefician de los proyectos puestos en marcha por Rural Development Trust.

● El medio natural

Anantapur es un distrito assolado por una situación de falta extrema y continuada. A causa de este hecho, las intervenciones

esporádicas no son suficientes por hacer frente a las dificultades causadas por un entorno natural hostil y una estructura social discriminatoria.

Anantapur es el segundo distrito más seco de la India, con una precipitación anual media de 100 ml. Como contraste, la media española es de 684 ml.

Las escasas e irregulares lluvias provocan una situación de sequía crónica que castiga las capas sociales más empobrecidas, que dependen íntegramente de la producción agrícola.

● El medio social

La sociedad india se organiza en torno a un rígido sistema de castas, con sus propias reglas de conducta y creencias. Se trata de un sistema jerarquiza-

i que l'any 1950 la Constitució índia el va abolir. En la pràctica el canvi és lent.

Existeix un grup que es considera sense casta, el dels dàlits o intocables, històricament condemnats a realitzar els treballs més servils. En l'Índia rural els dàlits constitueixen una comunitat marginada de prop de 160 milions de persones. El seu treball com a jornalers, irregular i escassament remunerat, els impedeix l'accés a unes condicions de vida dignes i els converteix en un grup social especialment vulnerable a la sequera.

Foto: Abad Martín

do que se perpetúa desde la noche de los tiempo, todo y que el año 1950 la Constitución india lo abolió. En la práctica el cambio es lento.

Existe un grupo que se considera sin casta, el de los dalits o intocables, históricamente condenados a realizar los trabajos más serviles. En la India rural los dalits constituyen una comunidad marginada de cerca de 160 millones de personas. Su trabajo como jornaleros, irregular y escasamente remunerado, les impide el acceso a unas condiciones de vida digna y los convierte en un grupo social especialmente vulnerable a la sequía.

Incidència de la discapacitat a Anantapur

Les rigoroses condicions de vida de la població rural a l'Índia provoquen una taxa de persones amb discapacitat especialment elevada. A més, en una economia de subsistència com la d'Anantapur, el respecte és fruit de la capacitat de contribuir a l'economia familiar. Per tot això, les persones amb discapacitat sovint estan marginades i desproveïdes dels seus drets fonamentals.

Atès que els dàlits, els grups tribals i les castes més desfavorides es veuen obligats a patir les condicions més dures pel que fa a les condicions d'habitatge, accés a un lloc de feina, accés al sistema sanitari i als

Foto: Abad Martín

Incidencia de la discapacidad en Anantapur

Las rigurosas condiciones de vida de la población rural en la India provocan una tasa de personas con discapacidad especialmente elevada. Además, en una economía de subsistencia como la de Anantapur, el respeto es fruto de la capacidad de contribuir en la economía familiar. Por todo eso, las personas con discapacidad con frecuencia están marginadas y desprovistas de sus derechos fundamentales. Conseguido que los dalits, los grupos tribales y las castas más desfavorecidas se ven obligados a sufrir las condiciones más duras en lo concerniente a las condi-

serveis públics, la incidència de la discapacitat es fa més palesa entre aquests sectors que en la resta de castes de la societat.

Donat que les dones estan discriminades des del moment del naixement perquè la seva família es veu obligada a estalviar el dot que ha de pagar en el moment del matrimoni, si la dona, a més, pateix algun tipus de discapacitat, es veu discriminada per múltiples factors: la família haurà de pagar un dot més alt en el moment del matrimoni i serà considerada com una persona amb unes limitacions que no l'han de permetre contribuir a l'economia familiar.

Per tant, les persones que reuneixen les característiques de ser dàlit, grup tribal o casta més desafavorida (backward), dona i, a sobre, pateixen algun tipus de discapacitat, es veuran abocades a una situació de marginalitat, patiran discriminació i tendran moltes dificultats per inserir-se socialment i econòmicament en l'entorn familiar i comunitari.

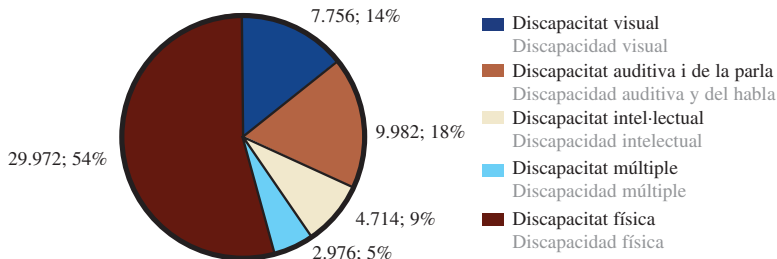
ciones de vivienda, acceso a un lugar de trabajo, acceso al sistema sanitario y a los servicios públicos, la incidencia de la discapacidad se hace más patente entre estos sectores que en el resto de castas de la sociedad.

Dado que las mujeres están discriminadas desde el momento del nacimiento porque su familia se ve obligada a ahorrar la dote que debe pagar en el momento del matrimonio, si la mujer, además, sufre algún tipo de discapacidad, se ve discriminada por múltiples factores: la familia deberá pagar una dote más alta en el momento del matrimonio y será considerada como una persona con unas limitaciones que no le deben permitir contribuir a la economía familiar.

Por lo tanto, las personas que reúnen las características de ser dalit, casta más desfavorecida (backward), mujer y, encima, sufrir algún tipo de discapacidad, se verán abocadas a una situación de marginalidad y tendrán muchas dificultades para introducirse socialmente y económicamente en el entorno familiar y comunitario.

Persones amb discapacitat a Anantapur

Personas con discapacidad en Anantapur

EDAT I TIPUS DE DISCAPACITAT / EDAD Y TIPOS DE DISCAPACIDAD
CLASSIFICACIÓ PER EDAT I GRUP / CLASIFICACIÓN PARA EDAD Y GRUPO

Tipus de discapacitat Tipos de discapacidad	0-5	6-15	16-25	26-35	36 o +	Total
Discapacitat física Discapacidad física	1.211	7.785	7.383	4.603	8.990	29.972
Discapacitat auditiva i de la parla Discapacidad auditiva i del habla	567	3.134	2.193	1.759	2.329	9.982
Discapacitat visual Discapacidad visual	235	1.577	1.270	1.182	3.492	7.756
Discapacitat intel·lectual Discapacidad intelectual	229	1.922	1.237	700	626	4.714
Discapacitat múltiple Discapacidad múltiple	611	1.076	603	309	612	2.976
TOTAL	2.618 (5%)	15.494 (28%)	1.286 (23%)	8.553 (15%)	16.049 (29%)	55.400

CAUSES DE LA DISCAPACITAT A ANANTAPUR / CAUSAS DE DISCAPACIDAD EN ANANTAPUR

Naixement	42%
Malalties	19%
Accidents	18%
Altres raons	16%

5. PRINCIPIOS FUNDAMENTALES DE LA FEINA QUE RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT) I WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) DESENVOLUPEN A ANANTAPUR

5. PRINCIPIOS FUNDAMENTALES DEL TRABAJO QUE RURAL DEVELOPMENT TRUST (RDT) Y WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT) DESARROLLAN EN ANANTAPUR

ORIGEN I EVOLUCIÓ DE LES ACTIVITATS AMB PERSONES AMB DISCAPACITAT

RDT/WDT inicià els seus programes de desenvolupament amb persones amb discapacitat l'any 1989, de forma experimental, i més tard va expandir les activitats a tots els pobles en què tenia presència, de manera progressiva. Es focalitza no únicament en la rehabilitació física i socioeconòmica, sinó també en la rehabilitació mèdica de les persones amb discapacitat.

Objectiu general

L'objectiu general de les activitats amb persones amb discapacitat és aconseguir un canvi en la qualitat de vida dels infants i adults amb discapacitat mitjançant estímuls socioeconòmics i de rehabilitació a fi que puguin viure amb dignitat i respecte personal.

ACTIVITATS

- Organització de les persones amb discapacitat en grups d'autoajuda, millora del seu lideratge i habilitats directives, la qual cosa s'emmarca en un procés d'increment de la capacitat general.
- Mandal Samakya són federacions de grups d'autoajuda de persones amb discapacitat en grau de mandal. És a dir, les organitzacions d'autoajuda de persones amb discapacitat dels pobles s'integren en federacions més àmplies, que poden abraçar de 30 a 40 llogarets.
- Pintures didàctiques a les parets.

ORIGEN Y EVOLUCIÓN DE LAS ACTIVIDADES CON PERSONAS CON DISCAPACIDAD

RDT/WDT inició sus programas de desarrollo con personas con discapacidad el año 1989, de forma experimental, y más tarde expandió las actividades a todos los pueblos en los que tenía presencia, de manera progresiva. Se focaliza no únicamente en la rehabilitación física y socioeconómica, sino también en la rehabilitación médica de las personas con discapacidad.

Objetivo general

El objetivo general de las actividades con personas con discapacidad es lograr un cambio en la calidad de vida de los niños y adultos con discapacidad mediante estímulos socioeconómicos y de rehabilitación para que puedan vivir con dignidad y respeto personal.

ACTIVIDADES

- Organización de las personas con discapacidad en grupos de autoayuda, mejora de su liderazgo y habilidades directivas, lo cual se enmarca en un proceso de incremento de la capacitación general.
- Mandal Samakya son federaciones de grupos de autoayuda de personas con discapacidad en grado de mandal. Es decir, las organizaciones de autoayuda de personas con discapacidad de los pueblos se integran en federaciones más amplias, que pueden abrazar de 30 a 40 aldeas.

A les parets de les cases, hospitals, clíniques rurals i murs, entre d'altres, se solen fer dibuixos que tracten temàtiques quotidianes i donen consells pràctics. Com que la major part dels beneficiaris són analfabets, la forma més eficaç de promoure els valors de la població és mitjançant els dibuixos. Per exemple, pel que fa a la sensibilització de la població en general sobre les persones amb discapacitat, es pot veure una vinyeta en la qual una persona amb discapacitat física és al llit, una altra on la mare la porta al metge, una altra on li posen unes croses i li fan rehabilitació. Llavors es pot veure com gràcies al tractament el nen surt del llit i, gràcies a les croses, es pot valdre per si mateix.

- Provisió del suport necessari al voluntariat de persones amb discapacitat, popularment coneguts com a Vikalangula Karyakarthalu, a fi que puguin ajudar de forma eficient els grups d'autoajuda i convertir-los en grups funcionals reals.
- Difusió del coneixement sobre diversos serveis i recursos, tant d'organitzacions voluntàries com d'entitats governamentals, de tal manera que les persones amb discapacitat coneguin tot el ventall de recursos a què es poden adreçar per millorar les seves condicions de vida.
- Millora del crèdit i l'estalvi perquè les persones amb discapacitat puguin reduir la dependència dels altres tant pel que fa a les necessitats bàsiques com a les urgents.

- *Pinturas didácticas en las paredes. En las paredes de las casas, hospitales, clínicas rurales y muros, entre otros, se suelen hacer dibujos que tratan temáticas cotidianas y dan consejos prácticos. Como la mayor parte de los beneficiarios son analfabetos, la forma más eficaz de promover los valores de la población es mediante los dibujos. Por ejemplo, en lo concerniente a la sensibilización de la población en general sobre las personas con discapacidad, se puede ver una viñeta en la que una persona con discapacidad física está en la cama, otra donde la madre la lleva al médico, otra donde le ponen unas muletas y le hacen rehabilitación. Luego se puede ver como gracias al tratamiento el niño se levanta de la cama y, gracias a las muletas, se puede valer por sí mismo.*
- *Provisión del apoyo necesario al voluntariado de personas con discapacidad, popularmente conocidos como Vikalangula Karyakarthalu, para que puedan ayudar de forma eficiente los grupos de autoayuda y convertirlos en grupos funcionales reales.*
- *Difusión del conocimiento sobre varios servicios y recursos, tanto de organizaciones voluntarias como de entidades gubernamentales, de tal manera que las personas con discapacidad conozcan todos los recursos al que se pueden dirigir para mejorar sus condiciones de vida.*
- *Mejora del crédito y el ahorro*

- Garantir l'accés al capital mitjançant la constitució d'un Fons de Generació d'Ingressos i, d'aquesta manera, aconseguir que aquestes persones puguin emprendre activitats viables generadores d'ingressos, ja sigui pel seu propi compte o amb el suport dels membres de la seva família.

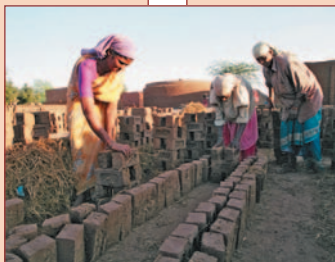

Foto: Abad Martín

- Millora de la capacitat de les persones amb discapacitat en habilitats de creació de productes d'artesanía, posant un èmfasi especial en dones amb discapacitat, per tal d'assegurar una ocupació creixent i la consegüent millora de la situació socioeconòmica.

- Construcció de cases per a les persones amb discapacitat per tal d'aconseguir una millora de la seva identitat i autoestima, a més de proveir-los seguretat en totes les estacions de l'any.

- Afavoriment de l'accés al Fons de Sequera Permanent per afavorir que les persones amb discapacitat puguin conrear la terra o seguir qualsevol altre programa de generació d'ingressos, especialment durant els anys de sequera.

- Afavoriment d'ajudes i dispositius per a persones amb discapacitat a fi que puguin reduir la seva dependència dels altres i facilitar que puguin desenvolupar les seves activitats diàries amb la màxima autonomia.

porque las personas con discapacidad puedan reducir la dependencia de los otros tanto en lo concerniente a las necesidades básicas como a las urgentes.

- *Garantizar el acceso al capital mediante la constitución de un Fondo de Generación de Ingresos y, de esta manera, lograr que estas personas puedan emprender actividades viables generadoras de ingresos, ya sea por su propia cuenta o con el apoyo de los miembros de su familia.*

- *Mejora de la capacitación de las personas con discapacidad en habilidades de creación de productos de artesanía, poniendo un énfasis especial en mujeres con discapacidad, con el propósito de asegurar una ocupación creciente y la consiguiente mejora de la situación socioeconómica.*

- *Construcción de casas para las personas con discapacidad para lograr una mejora de su identidad y autoestima, además de proveerles seguridad en todas las estaciones del año.*

- *Favorecer el acceso al Fondo de Sequía Permanente para favorecer que las personas con discapacidad puedan cultivar la tierra o seguir cualquier otro programa de generación de ingresos, especialmente durante los años de*

- Provisió de serveis de referència a persones amb discapacitat, ja sigui per a tractaments mèdics, ja per a intervencions quirúrgiques i accés a metges i institucions especialitzades, dins i fora del districte d'Anantapur.

Foto: Abad Martín

sequía.

- Favorecer con ayudas y dispositivos para personas con discapacidad para que puedan reducir su dependencia de los otros y facilitar que puedan

desarrollar sus actividades diarias con la máxima autonomía.

- Provisión de servicios de referencia a personas con discapacidad, ya sea para tratamientos médicos, o para intervenciones quirúrgicas y acceso a médicos e instituciones especializadas, dentro y fuera del distrito de Anantapur.

ACCÉS A L'EDUCACIÓ

RDT/WDT considera que l'educació dels infants amb discapacitat és tan important com la de la resta dels nins i nines. Per tant, els infants amb discapacitat tenen el mateix dret de continuar l'educació i gaudir de les mateixes oportunitats que la resta dels infants. Sovint, es veuen forçats a abandonar la cadena educativa a causa d'actituds i pràctiques discriminatòries que han estat presents en la societat durant molt temps i que desatenen i aïllen les persones amb discapacitat tant en l'àmbit familiar com social.

Un dels objectius més importants de l'organització és garantir un accés a l'educació ordinària i a l'educació especial a tots els infants amb discapacitat

ACCESO A LA EDUCACIÓN

RDT/WDT considera que la educación de los niños con discapacidad es tan importante como la del resto de los niños y niñas. Por lo tanto, los niños con discapacidad tienen el mismo derecho de continuar la educación y gozar de las mismas oportunidades que el resto de los niños. Regularmente, se ven forzados a abandonar la cadena educativa a causa de actitudes y prácticas discriminatorias que han estado presentes en la sociedad durante mucho tiempo y que desatienden y aíslan a las personas con discapacidad tanto en el ámbito familiar como social.

Uno de los objetivos más importantes de la organización es garantizar

del districte que tenguin aptituds i vocació de continuar estudiant.

Es a dir, l'objectiu fonamental és garantir les mateixes oportunitats de poder cursar educació primària, superior i professional a tots els infants amb discapacitat del districte. De la mateixa manera, aquells que no poden seguir un procés educatiu tenen l'oportunitat de ser capacitats en diverses habilitats vocacionals com en l'àmbit de l'agricultura o en molts altres camps. L'organització garanteix oportunitats per a les persones amb discapacitat severa, incloent la discapacitat mental i els infants amb paràlisi cerebral, a fi que puguin viure en una atmosfera de dignitat i atencions.

Foto: Carmen Esteve

RDT / WDT gestiona un total de 19 Escoles Residencials (inclouent-hi dues escoles pont) repartides de la manera següent: 7 per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla, 7 per a infants amb discapacitat intel·lectual, 4 per a infants amb discapacitat visual i una exclusiva per a infants que pateixen paràlisi cerebral a 10 pobles: Kalyandurg, Kadiri, Kanekal, Kuderu, Bukkarayasamudram, Uravakonda, Udegolam, Bathalapalli, Mdakasira i Penukonda.

El nombre total d'alumnes en tots els

un acceso a la educación ordinaria y a la educación especial a todos los niños con discapacidad del distrito que tengan aptitudes y vocación de continuar estudiando.

Es decir, el objetivo fundamental es garantizar las mismas oportunidades de poder cursar educación primaria, superior y profesional a todos los niños con discapacidad del distrito. De la misma manera, aquellos que no pueden seguir un proceso educativo tienen la oportunidad de ser capacitados en diversas habilidades vocacionales como en el ámbito de la agricultura o en muchos otros campos.

La organización garantiza oportunidades para las

personas con discapacidad severa, incluyendo la discapacidad mental y los niños con parálisis cerebral, para que puedan vivir en una atmósfera de dignidad y atenciones.

RDT/WDT gestiona un total de 19 Escuelas Residenciales (incluyendo dos escuelas puente) repartidas de la siguiente manera: 7 para niños con discapacidad auditiva y del habla, 7 para niños con discapacidad intelectual, 4 para niños con discapacidad visual y una exclusiva para niños que

Centres Residencials és de 1.117, dels quals 470 pateixen discapacitat intel·lectual, 34 paràlisi cerebral, 420 discapacitat auditiva i de la parla i 193 discapacitat visual. A més, RDT/WDT gestiona dos centres de dia que acullen 13 infants amb discapacitat intel·lectual i 16 infants amb discapacitat auditiva i de la parla. L'equip de professionals que garanteixen l'educació especial a tots els infants amb discapacitat de tots els centres és de 121 persones.

sufren paràlisis cerebral en 10 pobles: Kalyandurg, Kadiri, Kanekal, Kuderu, Bukkarayasamudram, Uravakonda, Udegolam, Bathalapalli, Mdakasira y Penukonda.

El número total de alumnos en todos los Centros Residenciales es de 1.117, de los cuales 470 sufren discapacidad intelectual, 34 parálisis cerebrales, 420 discapacidad auditiva y del habla y 193 discapacidad visual. Además, RDT/WDT gestiona dos centros de día que acogen 13 niños con discapacidad intelectual y 16 niños con discapacidad auditiva y del habla. El equipo de profesionales que garantiza la educación especial a todos los niños con discapacidad de todos los centros es de 121 personas.

**6. ACTIVITATS DESENVOLUPADES PER RURAL DEVELOPMENT
TRUST (RDT) I WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT)
AMB PERSONES AMB DISCAPACITAT**

***6. PRINCIPIOS FUNDAMENTALES DEL TRABAJO QUE RURAL DEVELOPMENT
TRUST (RDT) Y WOMEN DEVELOPMENT TRUST (WDT)
DESARROLLAN EN ANANTAPUR***

CENTRES D'ORTOPÈDIA

En el 1987 Rural Development Trust va posar en funcionament un programa específic que consistia en la posada en marxa i desenvolupament de tallers d'ortopèdia i rehabilitació.

Rural Development Trust (RDT/WDT)/ Woman Development Trust (WDT) i la Fundació Vicente Ferrer gestionen quatre tallers d'ortopèdia i pròtesis a Kalyandurg (1992), Kuderu (1993), Bathalapalli (2000) i Kadiri (2003). A més, es creà el Centre de Rehabilitació per a Persones amb Discapacitat en els establiments de l'Hospital Universitari Mèdic Governamental, a Anantapur, en coordinació amb el Govern Central. RDT/WDT, a més, manté una relació directa i en xarxa amb Mobility India,

CENTROS DE ORTOPEDIA

En el 1987 Rural Development Trust puso en funcionamiento un programa específico que consistía en la puesta en marcha y desarrollo de talleres de ortopedia y rehabilitación.

Rural Development Trust (RDT/WDT)/ Woman Development Trust (WDT) y la Fundación Vicente Ferrer gestionan cuatro talleres de ortopedia y prótesis a Kalyandurg (1992), Kuderu (1993), Bathalapalli (2000) y Kadiri (2003). Además, se creó el Centro de Rehabilitación para Personas con Discapacidad en los establecimientos del Hospital Universitario Médico Gubernamental, en Anantapur, en coordinación con el Gobierno Central. RDT/WDT, además, mantiene una relación directa y en red con Mobility

Foto: Rubio Rodés

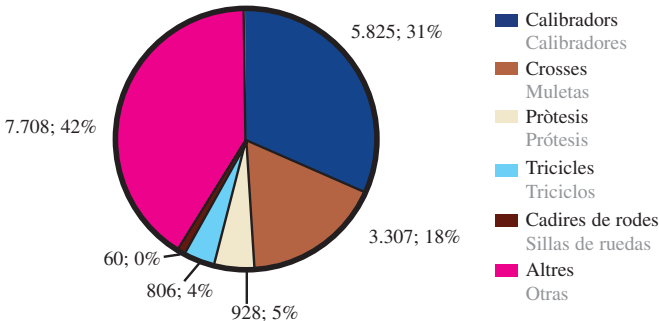
a Bangalore, amb l'objectiu de millorar la qualitat de les ajudes i aplicacions subministrades a les persones amb discapacitat.

Mobility India es va inaugurar a Bangalore en el 1994 per tal de reduir l'enorme diferència entre les necessitats i disponibilitats de serveis de rehabilitació en l'Índia rural. Mobility India promou la mobilitat a les persones amb discapacitat, especialment a les persones de les àrees rurals i, sobretot, a dones i infants mitjançant la conscienciació, capacitació, millora dels serveis, suport, recerca, desenvolupament, i altres activitats per aconseguir que les persones amb discapacitat tinguin els mateixos drets i bona qualitat de vida.

Indiano, en Bangalore, con el objetivo de mejorar la calidad de las ayudas y aplicaciones suministradas a las personas con discapacidad.

Mobility Indiano se inauguró en Bangalore en el 1994 para reducir la enorme diferencia entre las necesidades y disponibilidades de servicios de rehabilitación en la India rural. Mobility Indiano promueve la movilidad de las personas con discapacidad, especialmente a las personas de las áreas rurales y, sobre todo, a mujeres e niños mediante la concienciación, capacitación, mejora de los servicios, apoyo, búsqueda, desarrollo, y otras actividades para lograr que las personas con discapacidad tengan los mismos derechos y buena calidad de vida.

Nombre d'aplicacions fabricades durant els anys 1992-2005 en els tallers d'ortopèdia
Número de aplicaciones fabricadas durante los años 1992-2005 en los talleres de ortopedia

Nota: Altres inclou tablettes, sandàlies, abraçadores i bastons, entre d'altres.
Nota: Otros incluye tablas, sandalias, abrazadoras y bastones, entre otros.

El director del sector de la discapacitat, juntament amb el líder del mateix sector de cada regió on hi ha un centre d'ortopèdia, coordinen el funcionament del taller i donen el suport requerit en cada moment.

El director del sector de la discapacidad, juntamente con el líder del mismo sector de cada región donde hay un centro de ortopedia, coordinan el funcionamiento del taller y dan el apoyo requerido en cada momento.

Dasarath Rasineni, coordinador del área de discapacidad

Els materials de cuir necessaris per al taller s'adquireixen en el mercat local i en altres ciutats properes, com ara Bangalore. Hi ha un comitè de compres que, juntament amb els tècnics dels tallers d'ortopèdia, s'encarreguen de l'adquisició dels materials.

Los materiales de cuero necesarios para el taller se adquieren en el mercado local y en otras ciudades próximas, como Bangalore. Hay un comité de compras que, juntamente con los técnicos de los talleres de ortopedia, se encargan de la adquisición de los materiales.

Els tècnics han rebut la preparació i capacitatió necessària per fabricar calibradors amb articulació de genoll o sense amb el suport de Mobility India i voluntaris especialitzats vinguts d'Espanya. Estan capacitats per identificar el múscul danyat i per desenvolupar la tècnica de l'estirament amb posicionament, ritme i duració òptimes. En determinades fases del

Los técnicos han recibido la preparación y capacitación necesaria para fabricar calibradores con articulación de rodilla o sin con el apoyo de Mobility Indiano y voluntarios especializados venidos de España. Están capacitados para identificar el músculo siniestrado y para desarrollar la técnica del desperezo con posicionamiento

procés ensenyen el mètode de l'exercici als pacients i als seus familiars, del tal manera que el pacient pugui continuar fent els exercicis a casa seva amb l'ajut dels seus familiars. A més, aquests tècnics també tenen la preparació suficient per atendre casos de paràlisi cerebral.

Els centres estan molt ben equipats, amb la infraestructura i equipaments necessaris, edificis espaiosos i barres protectores.

CENTRES PER A INFANTS AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

Hi ha un total de 6 centres exclusivament per infants amb discapacitat intel·lectual, 3 per a nins i 3 per a nines. Aquests centres acullen 389 infants, 225 nins i 164 nines. A més, hi ha una escola residencial que garanteix les funcions de curs pont i que acull 23 infants i un centre de dia que acull 22 infants.

Objectius

Els principals objectius dels centres per a infants amb discapacitat intel·lectual (Retard Mental) són:

Foto: Carme Esteve

to, ritmo y duración óptimos. En determinadas fases del proceso enseñan el método del ejercicio a los pacientes y a sus familiares, del tal manera que el paciente pueda continuar haciendo los ejercicios en su casa con la ayuda de sus familiares. Además, estos técnicos también tienen la preparación suficiente para atender a casos de parálisis cerebral.

Los centros están muy bien equipados, con la infraestructura y equipamientos necesarios, edificios espaciosos y barras protectoras.

CENTROS PARA NIÑOS CON DISCAPACIDAD INTELLECTUAL

Hay un total de 6 centros exclusivamente para niños con discapacidad intelectual, 3 para niños y 3 para niñas. Estos centros acogen 389 niños, 225 niños y 164 niñas. Además, hay una escuela residencial que garantiza las funciones de un curso puente y que acoge 23 niños y un centro de día que acoge 22 niños.

Objetivos

Los principales objetivos de los centros para niños con discapacidad intelectual (Retraso Mental) son:

- **Aprenentatge de les habilitats diàries** com ara raspallar-se els cabells, rentar-se, anar al lavabo, menjar, vestir-se, etc., a fi d'aconseguir una disminució dels nivells de dependència dels seus pares.

- **Descobrir nous talents** mitjançant la capacitació en diverses activitats com ara concursos, jocs, esports i esdeveniments culturals diversos.

- **Ensenyament d'alfabetització i càlcul a nivell bàsic.**

- **Entrenament en habilitats necessàries per desenvolupar diverses activitats a la llar** (agafar aigua

potable, netejar els utensilis, fer feina de cuina, etc.) i ocupacions familiars (agricultura, petits negocis, etc.) dependent de les aptituds i discapacitat de cada infant per tal que puguin ajudar les seves famílies.

- **Assegurar la integració social** dels infants amb discapacitat intel·lectual mitjançant la realització de tallers de sensibilització a les seves famílies i comunitat i, d'aquesta manera, augmentar la seva responsabilitat i rehabilitació.

- *Aprendizaje de las habilidades diarias como cepillarse el pelo, enjuagarse, ir al lavabo, comer, vestirse, etc., con el fin de lograr una disminución de los niveles de dependencia de sus padres.*

- *Descubrir nuevos talentos mediante la capacitación en diversas actividades como concursos, juegos, deportes y acontecimientos culturales diversos.*

- *Enseñanza de alfabetización y cálculo a nivel básico.*

- *Entrenamiento en habilidades necesarias para desarrollar diversas actividades en el hogar (coger*

agua potable, limpiar los utensilios, hacer trabajos de cocina, etc.) y ocupaciones familiares (agricultura, pequeños negocios, etc.) dependiendo de las aptitudes y discapacidades de cada niño con el propósito de que puedan ayudar a sus familias.

de las aptitudes y discapacidades de cada niño con el propósito de que puedan ayudar a sus familias.

- *Asegurar la integración social de los niños con discapacidad intelectual mediante la realización de talleres de sensibilización en sus familias y comunidad y, de esta manera, aumentar su responsabilidad y rehabilitación.*

Escolarització

Els infants amb diversos graus de discapacitat mental entre 5 i 10 anys s'inscriuen en Centres Residencials. Es dona preferència als infants procedents de les comunitats més pobres i s'obliga els seus familiars a inscriure's en els grups d'autoajuda de persones amb discapacitat.

Entrebancs inicials

En un principi, els familiars no volien inscriure els infants en Centres Residencials perquè no creien que l'educació especial pogués ser-los d'utilitat. Les percepcions que tenien envers la inscripció eren les següents:

- Pensaven que tenien fills bojos i que no podien aprendre res.
- Com que el seu propi fill els portava

Escolarización

Los niños con varios grados de discapacidad mental entre 5 y 10 años se inscriben en Centros Residenciales. Se da preferencia a los niños procedentes de las comunidades más pobres y se obliga a sus familiares a inscribirse en los grupos de autoayuda de personas con discapacidad.

Tropiezos iniciales

En un principio, los familiares no querían inscribir los niños en Centros Residenciales porque no creían que la educación especial pudiese serles de utilidad. Las percepciones que tenían hacia la inscripción eran las siguientes:

- Pensaban que tenían hijos locos y que no podían aprender nada.
- Como su propio hijo les llevaba

Foto: Carme Esteve

molta feina diàriament, pensaven que amb més motiu era inviable formar un grup amb nens "bojos" com el seu.

Canvis detectats

Amb el temps, s'han detectat canvis en l'actitud dels familiars perquè han pogut veure canvis en relació a la millora del desenvolupament de les activitats diàries, alfabetització i càlcul dels seus fills.

Pel que fa als infants amb discapacitat intel·lectual, les millores detectades degut a la inserció en centres d'educació especial són:

- Poden estar asseguts a classe durant més temps.
- Saben expressar les seves necessitats.
- La majoria dels infants controlen els esfínters.
- Ha disminuït la tendència d'introduir a la boca objectes no comestibles.
- Han disminuït tendències com tirar pedres o arena.
- La majoria dels infants, a poc a poc, aprengueren a menjar, netejar els plats i guardar-los en el seu lloc.
- S'ha detectat una millora en les activitats de vida diària. Un 24% dels infants són totalment independents mentre que el 58% necessiten ajut i un 18% són totalment dependents dels altres.
- La majoria dels infants gaudei-

mucho trabajo diariamente, pensaban que con más razón era inviable formar un grupo con niños "locos" como el suyo.

Cambios detectados

Con el tiempo, se han detectado cambios en la actitud de los familiares porque han podido ver cambios en relación a la mejora del desarrollo de las actividades diarias, alfabetización y cálculo de sus hijos.

En cuanto a los niños con discapacidad intelectual, las mejoras detectadas debido a la inserción de centros de educación especial son:

- *Pueden estar sentados en clase durante más tiempo.*
- *Saben expresar sus necesidades.*
- *La mayoría de los niños controlan los esfínteres.*
- *Ha disminuido la tendencia de introducirse en la boca objetos no comestibles.*
- *Han disminuido las tendencias como tirar piedras o arena.*
- *La mayoría de los niños, poco a poco, aprendieron a comer, limpiar los platos y guardarlos en su lugar.*
- *Se ha detectado una mejora en las actividades de vida diaria. Un 24% de los niños son totalmente independientes mientras que el 58% necesitan ayuda y a un 18% son totalmente dependientes de los otros.*
- *La mayoría de los niños goza jugando o dibujando, escuchan-*

xen jugant o dibuixant, escoltant música o mirant la televisió.

- Els infants poden recordar els noms d'altres infants o mestres.
- Els infants saben detectar allò que pot ser nociu, com ara l'electricitat, un ganivet, el foc, etc.

do música o mirando la televisión.

- *Los niños pueden recordar los nombres de otros niños o maestros.*
- *Los niños saben detectar aquello que puede ser nocivo, como la electricidad, un cuchillo, el fuego, etc.*

LES ACTUACIONS AMB PERSONES AFECTADES DE PARÀLISI CEREBRAL

Les dificultats durant l'embaràs o el part de les dones, a més dels problemes de salut en el transcurs dels primers anys de vida, són les principals causes de la paràlisi cerebral. Els nins i nines víctimes d'aquesta malaltia pateixen les conseqüències d'un dany irreversible en el cervell produït en les fases prèvies al naixement o durant les primeres etapes del desenvolupament, cosa que els impedeix evolucionar amb normalitat, sobretot en aspectes com la mobilitat i la comunicació, seguits en menor mesura pels aspectes relacionats amb la intel·ligència, la vista i l'oïda.

En les zones rurals, la vida és dura per a ells. Els seus pares, camperols o jornalers, s'enfronten a multitud de dificultats per sortir endavant dia a dia; per tant, un nin que no sap menjar, que no camina, que no parla i que necessita una dedicació plena i exhaustiva, representa per a ells un problema afegit a la llarga llista derivada de la seva pobresa. Els pares desconeixen aquesta patologia i no saben què fer amb els seus fills ni com atendre'ls; en els pobles no hi ha centres especialitzats ni personal for-

LAS ACTUACIONES CON PERSONAS AFECTADAS DE PARÁLISIS CEREBRAL

Las dificultades durante el embarazo o el parto de las mujeres, además de los problemas de salud en el transcurso de los primeros años de vida, son las principales causas de la parálisis cerebral. Los niños y niñas víctimas de esta enfermedad sufren las consecuencias de un daño irreversible en el cerebro producido en las fases previas al nacimiento o durante las primeras etapas del desarrollo, cosa que les impide evolucionar con normalidad, sobre todo en aspectos como la movilidad y la comunicación, seguidos en menor medida por los aspectos relacionados con la inteligencia, la vista y el oído.

En las zonas rurales, la vida es dura para ellos. Sus padres, campesinos o jornaleros, se enfrentan a multitud de dificultades para salir adelante día a día; por lo tanto, un niño que no sabe comer, que no camina, que no habla y que necesita una dedicación absoluta y exhaustiva, representa para ellos un problema añadido a la larga lista derivada de su pobreza. Los padres desconocen esta patología y no saben qué hacer con sus hijos ni como atenderlos; en los pueblos no hay centros especiali-

mat que pugui orientar-los, i els petits queden desemparats la major part del temps que els seus pares es troben treballant. A més, sovint són aïllats a les cases perquè se n'avergonyeixen.

En el mes de setembre de 2002, RDT/WDT/WDT posà en marxa el Centre per a Infants amb Paràlisi Cerebral de Kuderu. En un principi acollia cinc infants que, amb l'ajuda d'una professora d'educació especial, un fisioterapeuta i una cuidadora, començaren a treballar la mobilitat mitjançant exercicis de rehabilitació i fisioteràpia. Actualment el Centre atén 30 nins tant pel que fa a rehabilitació física com pel que fa a educació, gràcies a un equip d'especialistes format pels dos professors d'educació especial, un fisioterapeuta, dos especialistes en paràlisi cerebral, una logopeda i sis cuidadors.

Així, els alumnes reben classe de fisioteràpia, ioga i logopèdia, a més de ser instruïts en ciències naturals i socials, matemàtiques, telegu (llengua local) i llenguatge de signes o imatges, dividits en tres grups: Estimulació Sensorial, Educació Especial i Conceptes Escolars. Cadascun té uns objectius educatius concrets en funció de les capacitats i necessitats educatives.

- A l'aula d'Estimulació Sensorial adquireixen conceptes educatius bàsics mitjançant el joc i mirant de ser independents en les activitats de la vida diària (higiene, bany, vestit, menjar, etc.).
- En la d'Educació Especial aprenen a

zados ni personal formado que pueda orientarlos, y los pequeños quedan desamparados la mayor parte del tiempo que sus padres se encuentran trabajando. Además, normalmente son aislados en las casas porque se avergüenzan.

En el mes de septiembre de 2002, RDT/WDT/WDT puso en marcha su Centro para Niños con Parálisis Cerebral de Kuderu. En un principio acogía cinco niños que, con la ayuda de una profesora de educación especial, un fisioterapeuta y una cuidadora, comenzaron a trabajar la movilidad mediante ejercicios de rehabilitación y fisioterapia. Actualmente el Centro atiende a 30 niños tanto en lo que se refiere a rehabilitación física como en lo que respecta a educación, gracias a un equipo de especialistas formado por los dos profesores de educación especial, un fisioterapeuta, dos especialistas en parálisis cerebral, una logopeda y seis cuidadores.

Así, los alumnos reciben clase de fisioterapia, yoga y logopedia, además de ser instruidos en ciencias naturales y sociales, matemáticas, telegu (lengua local) y lenguaje de signos o imágenes, divididos en tres grupos: Estimulación Sensorial, Educación Especial y Conceptos Escolares. Cada uno tiene unos objetivos educativos concretos en función de las capacidades y necesidades educativas.

- *En el aula de Estimulación Sensorial adquieren conceptos educativos básicos mediante el juego y mirando de ser independientes en las actividades de la vida diaria (higiene, baño, vestuario,*

ser independents en el seu poble (temps, colors, escriure paraules i números funcionals, etc.) i un futur ofici. ● Els conceptes escolars els proporcionen l'educació necessària per poder integrar-se a l'escola del Govern; ja són cinc els infants que hi acuden els matins i segueixen les activitats del Centre els horabaixes.

Des que s'incorporaren al Centre, han experimentat una gran millora. A més d'estar en bones condicions nutritives, higièniques i sanitàries, en molts casos han millorat admirablement la seva mobilitat, la capacitat de comunicar-se i relacionar-se. Són feliços en el Centre, i els seus pares estan entusiasmats amb progressos que ells pensaven que eren impossibles d'assolir: ara són més independents, capaços de demanar el que necessiten, identificar-los a ells i als seus professors, companys i interaccionar amb altres infants. D'aquí a poc temps, el Centre per a Infants amb Paràlisi Cerebral de Kuderu augmentarà el nombre d'estudiants fins a 40 i s'hi incorporarà un nou professor d'educació especial, amb la qual cosa es convertirà en un model per a molts altres.

EDUCACIÓ ESPECIAL PER A INFANTS AMB DISCAPACITAT VISUAL

RDT/WDT posà en funcionament la primera escola per a infants amb discapacitat visual en el 1996, a l'àrea Kuderu. Hom començà amb 3-4 infants perquè la majoria dels familiars pensaven que no era una bona idea inscriure els seus fills en una escola especial. Actualment cada 8

comida, etc.).

● *En la de Educación Especial aprenden a ser independientes en su pueblo (tiempo, colores, escribir palabras y números funcionales, etc.) y un futuro oficio. ● Los conceptos escolares les proporcionan la educación necesaria para poder integrarse en la escuela del Gobierno; ya son cinco los niños que acuden por la mañana y siguen las actividades del Centro por las tardes.*

Desde que se incorporan al Centro, han experimentado una gran mejora. Además de estar en buenas condiciones nutritivas, higiénicas y sanitarias, en muchos casos han mejorado asombrosamente su movilidad, la capacidad de comunicarse y relacionarse. Son felices en el Centro, y sus padres están entusiasmados con los progresos que ellos pensaban que eran imposibles de conseguir: ahora son más independientes, capaces de pedir lo que necesitan, identificarlos a ellos y a sus profesores, compañeros e interaccionar con otros niños. De ahí a poco tiempo, el Centro para Niños con Parálisis Cerebral de Kuderu aumentará el número de estudiantes hasta 40 e incorporará un nuevo profesor de educación especial, con lo cual se convertirá en un modelo para muchos otros.

EDUCACIÓN ESPECIAL PARA NIÑOS CON DISCAPACIDAD VISUAL

RDT/WDT puso en funcionamiento la primera escuela para niños con discapacidad visual en el 1996, en el área Kuderu. Todo comenzó con 3-4 niños porque la mayoría de los familiares pensaban que no era una buena idea inscribir a sus hijos en una escuela

infants compten amb un mestre d'educació especial.

Objectius

- Garantir l'educació primària a tots els infants de 6 a 10 anys inscrits en els centres i donar suport perquè puguin cursar l'educació secundària.
- Garantir l'accés a l'escriptura braille per millorar la qualitat de l'aprenentatge; de fet, en tots aquests centres hi ha llibres de text escrits en braille.
- Millorar l'autonomia de moviments dels infants dins i fora de l'escola.
- Descobrir talents ocults tant en temes curriculars com no curriculars mitjançant capacitacions especials i periòdiques i la seva posada en pràctica.
- Afavorir la inserció social dels infants amb discapacitat visual.

La inscripció està oberta per als infants amb discapacitat visual de tot el districte independentment de la comunitat a què pertanyin. En tots els centres s'imparteix el currículum establert pel govern i es fa èmfasi especialment en l'orientació motriu i en activitats cocurriculars com cant, ball i maneig d'instruments musicals, entre d'altres.

Integració social

Al començament, els infants amb discapacitat visual únicament anaven a l'escola d'educació especial, però amb el temps es va detectar la necessitat de

especial. Actualmente cada grupo de 8 niños cuenta con un maestro de educación especial.

Objetivos

- *Garantizar la educación primaria a todos los niños de 6 a 10 años inscritos en los centros y dar apoyo para que puedan realizar la educación secundaria.*
- *Garantizar el acceso a la escritura braille para mejorar la calidad del aprendizaje; de hecho, en todos estos centros hay libros de texto escritos en braille.*
- *Mejorar la autonomía de movimientos de los niños dentro y fuera de la escuela.*
- *Descubrir talentos ocultos tanto temas curriculares como no curriculares mediante capacitaciones especiales y periódicas y su puesta en práctica.*
- *Favorecer la inserción social de los niños con discapacidad visual.*

La inscripción está abierta para los niños con discapacidad visual de todo el distrito independientemente de la comunidad a la que pertenezcan. En todos los centros se imparte el currículo establecido por el gobierno y se hace énfasis especialmente en la orientación motriz y en actividades cocurriculares como canto, baile y manejo de instrumentos musicales, entre otros.

Integración social

Al principio, los niños con discapacidad visual únicamente iban a la escuela

garantir una inserció social mitjançant la inscripció dels infants en les escoles governamentals locals. Aquests infants reben educació especial per aprendre a utilitzar l'escriptura braille abans i després de les hores lectives a l'escola governamental i tots ells assisteixen al col·legi ordinari durant les hores lectives.

No obstant, es va detectar una forta davallada en el rendiment dels infants amb discapacitat visual que anaven a les escoles governamentals perquè els mestres no havien estat instruits en el camp de la discapacitat i no paraven una atenció adequada a aquests nins i nines.

Per tant, es va decidir que els alumnes amb discapacitat visual anassin a l'escola governamental dies alternatius acompanyats per mestres d'educació especial. Aquest mètode, doncs, ha influït molt positivament en el rendiment acadèmic d'aquests infants i també contribueix a la seva integració social.

D'aquesta manera, els mestres del Centre poden presenciar les classes impartides per mestres governamentals, observar la metodologia d'ensenyament i la participació, incloent les habilitats de comunicació, habilitats d'interacció social i claredat conceptual.

Es fa necessari tenir mestres d'educació especial en totes les escoles governamentals perquè els infants amb discapacitat tinguin accés a una educació òptima, però això requereix voluntat política.

la de educación especial, pero con el tiempo se detectó la necesidad de garantizar una inserción social mediante la inscripción de los niños en las escuelas gubernamentales locales. Estos niños reciben educación especial para aprender a utilizar la escritura braille antes y después de las horas lectivas en la escuela gubernamental y todos ellos asisten al colegio ordinario durante las horas lectivas.

No obstante, se detectó un fuerte descenso en el rendimiento de los niños con discapacidad visual que iban a las escuelas gubernamentales porque los maestros no habían sido instruidos en el campo de la discapacidad y no daban una atención adecuada para estos niños y niñas.

Por lo tanto, se decidió que los alumnos con discapacidad visual fueran a la escuela gubernamental días alternativos acompañados por maestros de educación especial. Este método, pues, ha influido muy positivamente en el rendimiento académico de estos niños y también contribuye en su integración social.

De esta manera, los maestros del Centro pueden presenciar las clases impartidas por maestros gubernamentales, observar la metodología de enseñanza y la participación, incluyendo las habilidades de comunicación, habilidades de interacción social y claridad conceptual.

Se convierte en necesario tener maestros de educación especial en todas las escuelas gubernamentales para que los niños con discapacidad tengan

La inscripció en escoles governamentals, per si mateixa, no contribueix a la millora de les habilitats acadèmiques dels infants amb discapacitat. Aquests nins i nines necessiten tenir accés a una educació especial. Per tant, RDT/WDT ha combinat tots dos enfocaments: per una banda garantir l'educació especial en el centre i per l'altra inscriure'ls en escoles governamentals per aconseguir la integració social.

Aquest fet els ofereix una oportunitat per mostrar als altres que la seva discapacitat no és un impediment per desenvolupar les seves habilitats. Ans al contrari, els atorga una identitat i reconeixement social. Alguns dels infants amb discapacitat visual comprovaren que els seus pares se'n sentien orgullosos perquè tothom, en el centre i en el poble, els lloava per la millora, tant en aspectes curriculars com cocurriculars.

Aquest fet també va contribuir a canviar les actituds negatives, tant dels mestres com dels estudiants sense discapacitat envers els infants amb discapacitat, la qual cosa també contribueix al fet que ells acceptin que els infants amb discapacitat també poden aprendre a llegir i escriure, i completar l'educació amb els companys sense discapacitat.

Escola de secundària per a infants amb discapacitat visual

Actualment hi ha una única escola governamental de secundària en tot el Districte d'Anantapur per a infants amb discapacitat visual, els edificis de la qual estan molt deteriorats i són insuficients atesa la quantitat d'infants que deman-

acceso a una educación óptima, pero eso requiere voluntad política.

La inscripción en escuelas gubernamentales, por sí misma, no contribuye a la mejora de las habilidades académicas de los niños con discapacidad. Estos niños y niñas necesitan tener acceso a una educación especial. Por lo tanto, RDT/WDT ha combinado los dos enfoques: por un lado garantizar la educación especial en el centro y por el otro inscribirlos en escuelas gubernamentales para lograr la integración social.

Este hecho les ofrece la oportunidad para mostrar a los otros que su discapacidad no es un impedimento para desarrollar sus habilidades. Al contrario, les ofrece una identidad y reconocimiento social. Algunos de los niños con discapacidad visual comprobaron que sus padres se sentían orgullosos porque todo el mundo, en el centro y en el pueblo, los alababa por la mejora, tanto en aspectos curriculares como cocurriculares.

Este hecho también contribuyó a cambiar las actitudes negativas, tanto de los maestros como de los estudiantes sin discapacidad hacia los niños con discapacidad, lo cual también contribuye al hecho de que ellos acepten que los niños con discapacidad también pueden aprender a leer y escribir, y completar la educación con los compañeros sin discapacidad.

Escuela de secundaria para niños con discapacidad visual

Actualmente hay una única escuela

den l'accés a una educació secundària. Aquesta escola es va construir l'any 1987 a Hindupur i és inadequada a causa de les petites dimensions dels dormitoris, que obliga molts infants a dormir a terra i les petites dimensions de la cantina, cosa que ocasiona molts inconvenients als infants amb aquesta discapacitat.

Per tant, RDT/WDT decidí construir una nova escola de secundària especial per a infants invidents de forma que puguin continuar amb la formació escolar i, posteriorment, puguin tenir accés a formació professional i tècnica. Aquesta escola estarà acabada cap al final de 2006 i hi assistiran els infants invidents que actualment assisteixen a les escoles

gubernamental de secundaria en todo el Distrito de Anantapur para niños con discapacidad visual, los edificios de la cual están muy deteriorados y son insuficientes respecto a la cantidad de niños que piden el acceso a una educación secundaria. Esta escuela se construyó el año 1984 en Hindupur y es inadecuada a causa de las pequeñas dimensiones de los dormitorios, que obliga a muchos niños a dormir en el suelo y las pequeñas dimensiones de la cantina, cosa que ocasiona muchos inconvenientes para los niños con esta discapacidad.

Por lo tanto, RDT/WDT decidió construir una nueva escuela de secundaria especial para niños invidentes de

Exterior del edificio FVF

especials de RDT/WDT, els altres infants amb discapacitat visual del districte d'Anantapur i de districtes veïns i, finalment, els infants invidents de l'Estat veí de Karnataka.

L'escola de secundària especialitzada per a nins i nines invidents pot acollir fins a 300 infants i estarà composta per aules, lavabos, despatxos, un laboratori de química i un de biologia, una sala d'informàtica, una sala de música i dansa, una sala de reunions, cuina, servei de bugaderia, dormitoris per a nines i per a nins i una infermeria.

Braille: llenguatge universal

En el mes de gener de 2001 es va posar en marxa la primera impremta de braille, que imprimeix llibres en anglès i en telegu per als infants de les escoles residencials i per a les escoles del govern i privades. De les persones encarregades de la impremta, dues pateixen alguna discapacitat.

Carmen Esteve

Gran part dels mestres estudiaren sense llibres en braille o, com a molt, tenien un llibre per classe. Les nostres escoles ja tenen un llibre per alumne/a i l'alumnat comença a dominar la lectura i escriptura en braille.

forma que puedan continuar con la formación escolar y, posteriormente, puedan tener acceso a formación profesional y técnica. Esta escuela estará acabada al final de 2006 y asistirán los niños invidentes que actualmente asisten a las escuelas especiales de RDT/WDT, los otros niños con discapacidad visual del distrito de Anantapur y de distritos vecinos y, postteriormente, los niños invidentes del Estado vecino de Karnataka.

La escuela de secundaria especializada para niños y niñas invidentes puede acoger hasta 300 niños y estará compuesta por aulas, lavabos, despachos, un laboratorio de química y uno de biología, una sala de informática, una sala de música y danza, una sala de reuniones, cocina, servicio de lavandería, dormitorios para niñas y para niños y una enfermería.

Braille: lenguaje universal

En el mes de enero de 2001 se puso en marcha la primera imprenta de braille, que imprime libros en inglés y en telegu para los niños de las escuelas residenciales y para las escuelas del gobierno y privadas. De las personas encargadas de la imprenta, dos sufren alguna discapacidad.

Infants amb discapacitat visual en el campionat anual de dansa i música

Els infants de RDT/WDT feren sonar la trompeta de la victòria en la competició anual nacional de dansa i música celebrada a Chilakaluripeta, districte de Guntur. Tot i que competien amb dones adultes experimentades, M. Lakshmi, que estudia en el nostre centre per a infants amb discapacitat visual, guanyà la medalla d'or i el premi "Ganakokila". En la categoria de duet, M. Lakshmi i H. Suresh s'endugueren també la medalla d'or i el premi "Ganakokila". Així mateix, els infants de l'àrea de Gutakal, M. Shampu i M. Sunil guanyaren un accèssit. S'ha convertit en quelcom habitual que els infants de RDT/WDT guanyin premis en aquesta competi-

Gran parte de los maestros estudiaron sin libros en braille o, como a mucho, tenían un libro por clase. Nuestras escuelas ya tienen un libro por alumno/a y el alumnado comienza a dominar la lectura y escritura en braille.

Niños con discapacidad visual en el campeonato anual de danza y música

Los niños de RDT/WDT hicieron sonar la trompeta de la victoria en la competición anual nacional de danza y música celebrada en Chilakaluripeta, distrito de Guntur. Todo y que competían con mujeres adultas experimentadas, M. Lakshmi, que estudia en nuestro centro para niños con discapacidad visual, ganó la medalla de oro y el premio "Ganakokila". En la categoría de dueto, M. Lakshmi y H. Suresh se lleva-

Breu història de vida d'un al·lot amb discapacitat visual

Obireddy nasqué en el 1986 a B. Yaleru. Invident de naixement, invàlid a causa de les seqüeles d'una poliomelitis. El seu pare, Eswaraiah, també és una persona amb discapacitat i treballa com a assistent social atenent a persones amb aquests tipus de problemes. El professor de l'escola per a infants amb discapacitat visual de Kuderu educà a Obireddy amb molta dedicació i interès. Ell, un cop acabada l'educació primària en aquest centre, ingressà a l'escola de secundària St. Luke, a Nandyal, on completà la seva educació secundària. Continuari amb el batxillerat en l'ins-

Breve historia de vida de un niño con discapacidad visual

Obireddy nació en 1986 a B. Yaleru. Invidente de nacimiento, inválido a causa de las secuelas de una poliomelitis. Su padre, Eswaraiah, también es una persona con discapacidad y trabaja como asistente social atendiendo a personas con este tipo de problemas. El profesor de la escuela para niños con discapacidad visual de Kuderu educó a Obireddy con mucha dedicación e interés. Él, una vez acabada la educación primaria en este centro, ingresó en la escuela de secundaria Sto. Luke, en Nandyal, donde completó su educación secunda-

titut Sri Venkateswara a Tirupathi, i el finalitzà amb una qualificació de 540 sobre 600. Actualment està estudiant el primer curs de Ciències Polítiques i Econòmiques a la universitat de Venkateswara de Tirupathi.

Obireddy és el primer alumne dels nostres centres per a infants amb discapacitat visual que ha arribat a la universitat. Obireddy té habilitat no només per als estudis sinó també per a l'art, ja que canta i toca la taula i el tambor. "Obireddy, a qui RDT/WDT ha ofert un futur esperançador i que desitja continuar estudiant, ha demostrat que la discapacitat no és un obstacle per a l'educació".

ria. Continuó con el bachillerato en el instituto Sri Venkateswara en Tirupathi, y lo finalizó con una calificación de 540 sobre 600. Actualmente está estudiando el primer curso de Ciencias Políticas y Económicas en la universidad de Venkateswara de Tirupathi.

Obireddy es el primer alumno de nuestros centros para niños con discapacidad visual que ha llegado a la universidad. Obireddy tiene habilidad no solo para los estudios sino también para el arte, ya que canta y toca el tambor. "Obireddy, a quien RDT/WDT ha ofrecido un futuro esperanzador y que desea continuar estudiando, ha demostrado que la discapacidad no es un obstáculo para la educación".

ció. Els infants amb discapacitat visual que estudien en els nostres centres participaven per primera vegada en aquest concurs.

Centres per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla

Hi ha 5 Centres Residencials gestionats per RDT/WDT per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla que acullen 276 infants: 153 nins i 123 nines. A més, hi ha 2 Escoles Residencials de curs pont del govern però gestionades per RDT/WDT que acullen 78 infants i 2 Centres de Dia que acullen 33 infants. Per tant, un total de 387 infants amb discapacitat auditiva i de la parla cursen l'educació primària en diverses escoles especials.

ron también la medalla de oro y el premio "Ganakokila". Asimismo, los niños del área de Gutakal, M. Shampu y M. Sunil ganaron un accésit. Se ha convertido en algo habitual que los niños de RDT/WDT ganen premios en esta competición. Los niños con discapacidad visual que estudian en nuestros centros participaban por primera vez en este concurso.

Centros para niños con discapacidad auditiva y del habla

Hay 5 Centros Residenciales gestionados por RDT/WDT para niños con discapacidad auditiva y del habla que acogen 276 niños: 153 niños y 123 niñas. Además, hay 2 Escuelas Residenciales de curso puente del

Els processos mentals dels infants amb discapacitat auditiva i de la parla es veuen afectats per les següents qüestions:

- Incapacitat de sentir i entendre les converses
- Incapacitat de parlar (degut a una manca de desenvolupament natural normal del procés d'adquisició del llenguatge).
- Manca de comunicació verbal que dona com a resultat dificultats per comunicar les necessitats, sentiments i la consegüent negativa d'inscripció en les escoles o en la consecució de feina.

Objectius

Els objectius principals de les Escoles Residencials per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla són:

- Garantir l'educació primària i l'accés a l'educació secundària.
- Millora de la comunicació entre les persones amb discapacitat auditiva i la societat mitjançant el llenguatge de signes.
- Descobrir nous talents mitjançant l'ensenyança de matèries curriculars i cocurriculars.
- Assegurar la integració social dels infants amb discapacitat auditiva i de la parla.

gobierno pero gestionadas por RDT/WDT que acogen 78 niños y 2 Centros de Día que acogen 33 niños. Por lo tanto, un total de 387 niños con discapacidad auditiva y del habla cursan la educación primaria en diversas escuelas especiales.

Los procesos mentales de los niños con discapacidad auditiva y del habla se ven afectados por las siguientes cuestiones:

- *Incapacidad de oír y entender las conversaciones*
- *Incapacidad de hablar (debido a una falta de desarrollo natural normal del proceso de adquisición del lenguaje).*
- *Falta de comunicación verbal que da como resultado dificultades para comunicar las necesidades, sentimientos y la consiguiente negativa de inscripción en las escuelas o en la consecución de trabajo.*

Objetivos

Los objetivos principales de las Escuelas Residenciales para niños con discapacidad auditiva y del habla son:

- *Garantizar la educación primaria y el acceso a la educación secundaria.*
- *Mejora de la comunicación entre las personas con discapacidad auditiva y la sociedad mediante el lenguaje de signos.*
- *Descubrir nuevos talentos mediante la enseñanza de materias curriculares y cocurriculares.*
- *Asegurar la integración social de los niños con discapacidad auditiva y del habla.*

Escola de secundària per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla

Els infants amb discapacitat auditiva i de la parla que finalitzen l'educació primària no tenen accés a l'educació secundària perquè no hi ha institucions que la garanteixin en el districte d'Anantapur. Hi ha una escola de secundària governamental per a nins i nines amb discapacitat auditiva i de la parla però no compta amb facilitats de transport, allotjament, infraestructura bàsica ni personal especialitzat. Hi ha dues escoles gestionades per altres organitzacions de voluntariat en els districtes veïns però també estan lluny, la qual cosa desmotiva els familiars a inscriure els seus fills en aquests centres.

Per tot això, RDT/WDT ha decidit construir una escola de secundària per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla per a 425 nins i nines a Anantapur. Les obres comencen en 2006 i es preveu que estarà acabada al final de 2007; compta amb el suport econòmic del Govern de les Illes Balears.

L'escola comptarà amb: bloc administratiu, sales per a l'equip, 16 aules, sala d'exposicions on es guarden els quadres i altres materials realitzats pels infants, laboratori de ciències biològiques i físiques, biblioteca, sala de jocs, lavabos.

Manual de llenguatge de signes

Coincidint amb la celebració del Dia Internacional de les Persones amb

Escuela de secundaria para niños con discapacidad auditiva y del habla

Los niños con discapacidad auditiva y del habla que finalizan la educación primaria no tienen acceso a la educación secundaria porque no hay instituciones que la garanticen en el distrito de Anantapur. Hay una escuela de secundaria gubernamental para niños y niñas con discapacidad auditiva y del habla pero no cuenta con facilidades de transporte, alojamiento, infraestructura básica ni personal especializado. Hay dos escuelas gestionadas por otras organizaciones de voluntariado en los distritos vecinos pero también están lejos, lo cual desmotiva a los familiares a inscribir a sus hijos en estos centros.

Por este motivo, RDT/WDT ha decidido construir una escuela de secundaria para niños con discapacidad auditiva y del habla para 425 niños y niñas en Anantapur. Las obras comienzan en 2006 y se prevé que estará acabada al final de 2007; cuenta con el apoyo económico del Gobierno de las Islas Baleares.

La escuela contará con: bloque administrativo, salas para el equipo, 16 aulas, sala de exposiciones donde se guardan los cuadros y otros materiales realizados por los niños, laboratorio de ciencias biológicas y físicas, biblioteca, sala de juegos, lavabos.

Manual de lenguaje de signos

Coincidiendo con la celebración del Día Internacional de las Personas con Discapacidad, el pasado 3 de diciem-

Discapacitat, el passat 3 de desembre de 2005 RDT/WDT/WDT presentà el primer volum del manual de llenguatge de signes de l'estat d'Andhra Pradesh.

Aquest manual, en què s'han invertit dos anys d'investigació i treball, recull els signes dels alfabetos telegu i anglès i devers 2.000 paraules utilitzades en els diferents districtes d'Andhra Pradesh per formar el primer llenguatge de signes estandarditzat de l'estat. L'ús d'aquesta publicació suposarà un importantíssim avenç en la qualitat educativa dels centres per a infants amb discapacitat auditiva i un augment de les possibilitats comunicatives de totes les persones amb aquesta deficiència.

Des d'abril de 2004 fins juliol de 2005, els instructors Kalyan Chukkapalli i Yugandhar Naidu, que havien estat prèviament preparats per interpretar el llenguatge de signes indi, recorregueren 19 districtes de tot l'estat contactant amb associacions i visitant més de 200 persones amb manca d'audició per recopilar amb una càmera de vídeo els signes, seleccionar els comuns i començar-ne la consolidació. A partir d'aquell moment es posaren en marxa dues tasques paral·leles: la preparació del manual i la formació en aquest llenguatge als professors dels nou centres per a infants amb discapacitat auditiva de RDT/WDT/WDT.

Infants amb discapacitat auditiva en el campionat d'escacs

Els infants amb discapacitat auditiva que estudien en les escoles especials de RDT/WDT estan demostrant una

bre de 2005 RDT/WDT/WDT presentó el primer volum del manual de llenguatge de signes del estado de Andhra Pradesh.

Este manual, en el cual se han invertido dos años de investigación y trabajo, recoge los signos de los alfabetos telegu y inglés y alrededor de 2.000 palabras utilizadas en los diferentes distritos de Andhra Pradesh para formar el primer lenguaje de signos estandarizado del estado. El uso de esta publicación supondrá un importantísimo avance en la calidad educativa de los centros para niños con discapacidad auditiva y un aumento de las posibilidades comunicativas de todas las personas con esta deficiencia.

Desde abril de 2004 hasta julio de 2005, los instructores Kalyan Chukkapalli y Yugandhar Naidu, que habían estado previamente preparados para interpretar el lenguaje de signos indio, recorrieron 19 distritos de todo el estado contactando con asociaciones y visitando más de 200 personas con falta de audición para recopilar con una cámara de video los signos, seleccionar los comunes y comenzar la consolidación. A partir de aquel momento se pusieron en marcha dos tareas paralelas: la preparación del manual y la formación en este lenguaje de los profesores de los nuevos centros para niños con discapacidad auditiva de RDT/WDT/WDT.

Niños con discapacidad auditiva en el campeonato de ajedrez

Los niños con discapacidad auditiva que estudian en las escuelas especiales

gran perícia en les competicions d'escacs, y han col·lectat nombroses victòries en els tornejos tant en el districte com en competicions nacionals.

En el mes d'octubre de 2004, 170 nins i nines participaren en les competicions estatals d'escacs celebrades a Vijayawada. De tots ells, sis participants pertanyien a les escoles de RDT/WDT, i Anjanappa quedà en el tretzè lloc i Dorababu en el dissetè.

Les competicions a nivell de districte es dugueren a terme a l'oficina principal de RDT/WDT els dies 24 i 25 de novembre de 2004. Dorababu va guanyar el segon lloc i Anjanappa el tercer.

Els campionats estatals es celebraren en el mes de novembre de 2004 a Mohaboobnagar. Sis infants de RDT/WDT participaren en aquests campionats i foren seleccionats per al nivell nacional. Uns mesos més tard, del 24 al 27 de febrer de 2005, el Consell de l'Índia a Nova Deli, organitzà el tretzè Campionat Nacional d'Escacs per a infants amb discapacitat auditiva en el qual hi participaren 224 jugadors de 16 estats. En aquesta competició, que se celebrà en 7 partides, els infants de RDT/WDT obtingueren les següents classificacions: Pranusha (B.K. Samudram) obtingué el setè lloc; Jagadish (Dharmavaram) el vuitè en la secció junior; Prabhakar (Bathalapalli) obtingué el lloc vintidósè, i Eswaraiah (Kuderu) el vintiquatrè. Aquests infants, que pertanyen a zones rurals, són de famílies pobres i estudien en les escoles especials de RDT/WDT, s'enfrontaven a

de RDT/WDT están demostrando una gran habilidad en las competiciones de ajedrez, y han recopilado numerosas victorias en los torneos tanto en el distrito como en competiciones nacionales.

Durante el mes de octubre de 2004, 170 niños y niñas participaron en las competiciones estatales de ajedrez celebradas en Vijayawada. De todos ellos, seis participantes pertenecían a las escuelas de RDT/WDT, y Anjanappa quedó en el decimotercero lugar y Dorababu en el decimoséptimo.

Las competiciones a nivel de distrito se llevaron a cabo en la oficina principal de RDT/WDT los días 24 y 25 de noviembre de 2004. Dorababu ganó el segundo lugar y Anjanappa el tercero.

Los campeonatos estatales se celebraron el mes de noviembre de 2004 en Mohaboobnagar. Seis niños de RDT/WDT participaron en estos campeonatos y fueron seleccionados para el nivel nacional. Unos meses más tarde, del 24 al 27 de febrero de 2005, el Consejo de la India en Nueva Deli, organizó el decimotercero Campeonato Nacional de Ajedrez para niños con discapacidad auditiva en el que participaron 224 jugadores de 16 estados. En esta competición, que se celebró en 7 partidas, los niños de RDT/WDT obtuvieron las siguientes clasificaciones: Pranusha (B.K. Samudram) obtuvo el séptimo lugar; Jagadish (Dharmavaram) el octavo en la sección junior; Prabhakar (Bathalapalli) obtuvo el lugar vigésimo segundo, y Eswaraiah (Kuderu) el vigésimo cuarto. Estos niños, que pertene-

altres procedents de famílies amb recursos i que, en molts casos, venien de la ciutat. L'objectiu de RDT/WDT és que tots els infants participin en tants nivells com sigui possible i puguin arribar a ser campions.

cen a zonas rurales, son de familias pobres y estudian en las escuelas especiales de RDT/WDT, se enfrentaban a otros procedentes de familias con recursos y que, en muchos casos, venían de la ciudad. El objetivo de RDT/WDT es que todos los niños participen en tantos niveles como sea posible y puedan llegar a ser campeones.

A MODE DE RESUMEN

TIPUS DE DISCAPACITAT	TIPUS D'ESCOLA				Total
	Centres Residencials	Escoles de dia	Escoles Pont	Escoles de Secundària	
Discapacitat visual					
Nre. escoles	4	0	0	1 (en procés)	5
Nre. infants	193	0	0	300	493
Discapacitat auditiva i de la parla					
Nre. escoles	5	2	2	1 (en procés)	10
Nre. infants	420	33	74	425	952
Discapacitat intel·lectual					
Nre. escoles	6	1	1	0	8
Nre. infants	470	13	25	0	508
Paràlisi Cerebral					
Nre. escoles	1	0	0	0	1
Nre. infants	34	0	0	0	34
Total					
Nre. escoles	16	3	3	2	24
Nre. infants	1.117	46	99	725	1.987

Operacions de traumatologia

Un equip format per tècnics especialistes i un traumatòleg espanyol, recorren els pobles integrats en el programa de desenvolupament de la Fundació per tal de fer un diagnòstic

Operaciones de traumatología

Un equipo formado por técnicos especialistas y un traumatólogo español, recorrieron los pueblos integrados en el programa de desarrollo de la Fundación para hacer un diagnóstico

A MODO DE RESUMEN

TIPO DE DISCAPACIDAD	TIPO DE ESCUELA				Total
	Centros Residenciales	Escuelas de día	Escuelas Puente	Escuelas de Secundaria	
Discapacidad visual					
Número de escuelas	4	0	0	1 (en proceso)	5
Número de niños	193	0	0	300	493
Discapacidad auditiva y del habla					
Número de escuelas	5	2	2	1 (en proceso)	10
Número de niños	420	33	74	425	952
Discapacidad intelectual					
Número de escuelas	6	1	1	0	8
Número de niños	470	13	25	0	508
Parálisis Cerebral					
Número de escuelas	1	0	0	0	1
Número de niños	34	0	0	0	34
Total					
Número de escuelas	16	3	3	2	24
Número de niños	1.117	46	99	725	1.987

de les causes que redueixen la mobilitat de les persones amb discapacitat. Un cop avaluat cada cas, els especialistes identificaren que alguns pacients poden solucionar gran part de la seva discapacitat mitjançant una operació de teixit tou, combinades en el postoperatori amb sessions de fisioteràpia o la utilització d'aparells ortopèdics.

Els pacients que necessiten aquest tipus d'operacions s'adrecen a l'Hospital de Bathalapalli, on són intervinguts per un equip d'especialistes locals i traumatòlegs espanyols especialitzats. Un cop fet això, l'equip

de las causas que reducen la movilidad de las personas con discapacidad. Una vez evaluado cada caso, los especialistas identificaron que algunos pacientes pueden solucionar gran parte de su discapacidad mediante una operación de tejido mullido, combinadas en el postoperatorio con sesiones de fisioterapia o la utilización de aparatos ortopédicos.

Los pacientes que necesitan este tipo de operaciones se dirigen al Hospital de Bathalapalli, donde son intervenidos por un equipo de especialistas locales y traumatólogos españoles

mèdic realitza un seguiment postoperatori en els poblats d'origen dels pacients, combinat amb l'assistència proporcionada en els tallers d'ortopèdia i rehabilitació de RDT/WDT/WDT, on es realitzen sessions de fisioteràpia i, en els casos que es requereixi, es subministren aparells ortopèdics.

Foto: Carme Esteve

L'èxit d'aquest projecte, que ja ha aconseguit la recuperació de gran part de la mobilitat en més de un 85% dels casos, és l'atenció especialitzada a domicili i el seguiment exhaustiu després de la intervenció. L'objectiu a dos anys vista és identificar i solucionar tots els casos existents a Anantapur.

Segons Dasarath, director de l'Àrea de Discapacitats de la Fundació a l'Índia, l'experiència és molt positiva, perquè l'equip format pels especialistes locals i espanyols és indispensable per conscienciar els pacients i a les seves famílies sobre els beneficis de la intervenció, la importància de les cures postoperatories i els exercicis de rehabilitació.

Cases adaptades per a persones amb discapacitat

El dret a l'habitatge és un dels

especializados. Una vez hecho esto, el equipo médico realiza un seguimiento postoperatorio en los poblados de origen de los pacientes, combinado con la asistencia proporcionada en

los talleres de ortopedia y rehabilitación de RDT/WDT/WDT, donde se realizan sesiones de fisioterapia y, en los casos que se requiere, se suministran aparatos ortopédicos.

El éxito de este proyecto, que ya ha logrado la recuperación de gran parte de la movilidad en más de un 85% de los casos, es la atención especializada a domicilio y el seguimiento exhaustivo después de la intervención. El objetivo a dos años vista es identificar y solucionar todos los casos existentes en Anantapur.

Según Dasarath, director del Área de Discapacidades de la Fundación en la India, la experiencia es muy positiva, porque el equipo formado por los especialistas locales y españoles es

indispensable para concienciar a los pacientes y a sus familias sobre los beneficios de la intervención, la importancia del cuidado postoperatorio y los ejercicios de rehabilitación.

Foto: Carme Esteve

drets bàsics. En les zones rurals, no totes les persones tenen accés a un habitatge digne, ja que la majoria viu en barraques, amuntegats en la casa dels seus familiars o en propietats ocupades. El concepte de pobresa està íntimament lligat a la casa. Per a un gran nombre de persones que habiten en les zones rurals, una casa és un somni inabastable, però encara ho és molt més per a les persones amb discapacitat, la vida dels quals depèn de la cura dels seus familiars. En el cas de les persones amb discapacitats, que pateixen una marginació social, una casa els atorga dignitat, identitat, valor i respecte.

Des que s'inicià el programa d'habitatge en 1997, la FVF-RDT/WDT va percebre la necessitat de posar en marxa la construcció de cases especials per a discapacitats, tenint en compte les seves dificultats. En general, un habitatge compta amb tres espais principals: un porxo, un menjador i una cuina. En el cas de les cases per a persones amb discapacitat, es pren com a base aquesta casa comú i se li afegixen adaptacions específiques: un lavabo en el porxo, especialment útil en el cas de discapacitats físics, i una rampa quan és necessari.

És important saber que les cabanes o barraques en què resideixen les persones pobres a les zones rurals no tenen ni aigua ni electricitat i, en molts casos, els manca el lavabo. Això provoca que la gent s'hagi de netejar i complir amb les seves necessitats fisiològiques en instal·lacions improvisades a l'exterior o en el camp. Per a les persones amb discapacitat, però especialment per a les dones, l'absència d'un lavabo pot

Casas adaptadas para personas con discapacidad

El derecho a la vivienda es uno de los derechos básicos. En las zonas rurales, no todas las personas tienen acceso a una vivienda digna, ya que la mayoría vive en barraques, amontonados en la casa de sus familiares o en propiedades ocupadas. El concepto de pobreza está íntimamente ligado a la casa. Para un gran número de personas que habitan en las zonas rurales, una casa es un sueño inalcanzable, pero aún lo es mucho más para las personas con discapacidad, cuya vida depende del cuidado de sus familiares. En el caso de las personas con discapacidad, que sufren una marginación social, una casa les otorga dignidad, identidad, valor y respeto.

Desde que se inició el programa de vivienda en 1997, la FVF-RDT/WDT percibió la necesidad de poner en marcha la construcción de casas especiales para discapacitados, teniendo en cuenta sus dificultades. En general, una vivienda cuenta con tres espacios principales: un porche, un comedor y una cocina. En el caso de las casas para personas con discapacidad, se toma como base esta casa común y se le añaden adaptaciones específicas: un lavabo en el porche, especialmente útil en el caso de discapacidades físicas, y una rampa cuando es necesario.

Es importante saber que las cabañas o barracas en las que residen las personas pobres en las zonas rurales no tienen ni agua ni electricidad y, en

ser un patiment afegit. En aquest sentit, les cases adaptades ofereixen una excel·lent solució.

L'associació de persones amb discapacitat de la comunitat o vikalangula shangam, juntament amb el líder d'àrea, són els que seleccionen aquells

muchos casos, les falta el lavabo. Eso provoca que la gente se tenga que limpiar y cumplir con sus necesidades fisiológicas en instalaciones improvisadas en el exterior o en el campo. Para las personas con discapacidad, pero especialmente para las mujeres, la ausencia de un lavabo puede ser

FVF

qui seran els beneficiaris de l'habitatge. La decisió final la pren el director regional i el director del sector.

El programa general d'habitatges es basa en la participació activa de les persones beneficiàries des del primer moment, per tal d'aconseguir que aquestes persones sentin com a pròpies les cases. En aquest cas, com que es tracta d'una persona amb discapacitat, s'intenta que altres membres de la

un sufrimiento añadido. En este sentido, las casas adaptadas ofrecen una excelente solución.

La asociación de personas con discapacidad de la comunidad o vikalangula shangam, juntamente con el líder de área, son los que seleccionan aquellos quien serán los beneficiarios de la vivienda. La decisión final la toma el director regional y el director del sector.

família col·laborin en la construcció.

Col·laboració activa

L'estructura jeràrquica de castes de l'Índia situa els intocables (també anomenats dàlits o "sense casta") i els grups tribals al punt més baix de la societat. El 25% de la població total d'Anantapur pertany a aquestes castes, cosa que ha portat al Districte a un punt de desenvolupament humà molt deteriorat. Aquestes persones sempre han estat marginades, relegades als treballs més durs, a les terres més pobres, a beure de pous diferents de la resta de la gent, a viure separats de les poblacions de castes superiors i a renunciar a qualsevol propietat, educació i assistència sanitària.

La constitució índia va anul·lar la jerarquia de castes, però la situació actual està molt lluny de la igualtat de drets i possibilitats. L'estructura familiar depèn de costums i tradicions ancestrals, que es caracteritzen per la marginació que pateixen les dones dins la societat. Les famílies es componen de set membres o més, perquè conviuen tres generacions sota el mateix sostre.

La situació de marginació que pateixen les dones a l'Índia es multiplica en les zones rurals. L'estructura familiar condiciona les dones des que són infants a desenvolupar les tasques de la llar: neteja, cuina, cura dels infants, etc. Les dones casades viuen una situació de submissió a l'home i a la família del marit. Quan es tracta de dones amb discapacitat la possibilitat que es puguin casar és molt reduïda i hem de tenir en compte que una dona fadrina

El programa general de viviendas se basa en la participación activa de las personas beneficiarias desde el primer momento, por tal de lograr que estas personas sientan como propias las casas. En este caso, como que se trata de una persona con discapacidad, se intenta que otros miembros de la familia colaboren en la construcción.

Colaboración activa

La estructura jerárquica de castas de la India sitúa los intocables (también renombrados dalits o "sin casta") y los grupos tribales al punto más abajo de la sociedad. El 25% de la población total de Anantapur pertenece a estas castas, hecho que ha llevado al Distrito a un punto de desarrollo humano muy deteriorado. Estas personas siempre han estado marginadas, relegadas a los trabajos más duros, a las tierras más pobres, a beber de pozos diferentes del resto de la gente, a vivir separados de las poblaciones de castas superiores y a renunciar a cualquier propiedad, educación y asistencia sanitaria.

La constitución india anuló la jerarquía de castas, pero la situación actual está muy lejos de la igualdad de derechos y posibilidades. La estructura familiar depende de costumbres y tradiciones ancestrales, que se caracterizan por la marginación que sufren las mujeres dentro de la sociedad. Las familias se componen de siete miembros o más, porque conviven tres generaciones bajo el mismo techo.

La situación de marginación que sufren las mujeres en la India se multi-

està socialment rebutjada i repudiada. Arribat el moment de trobar marit per a la jove, la seva família ha de pagar el dot, que es calcula segons el "valor" del futur home i de la jove. Si aquesta dona pateix alguna discapacitat, el futur home la rebutjarà o demanarà un dot elevat. La situació més habitual de les dones amb discapacitat és, o bé estar amagades sense cercle social, o bé casar-se com a segona dona amb un parent proper i realitzar feines de criada.

Els tallers d'artesanía per a dones amb discapacitat començaren en l'any 2001 per iniciativa de la Delegació de la Fundació Vicente Ferrer a Balears, amb l'ajuda del Govern de les Illes Balears i el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació i fruit del compromís amb els més desfavorits de l'Índia, aquelles persones que presenten tres característiques de marginalitat: dona, discapacitat i dàlit.

Actualment, més d'un centenar de joves amb discapacitat conformen els tallers, que s'han especialitzat en la creació de productes d'artesanía de jute, paper maixé, estampació, sastreteria, brodats a mà, bijutería i creació de vaixelles amb fulles de bananer. Des del moment que aquestes dones guanyen un sou, la seva vida canvia, augmenta la seva autoestima, consideració social i possibilitats de trobar un marit. Tot això és possible gràcies al fet que els tallers:

- Proporcionen un treball estable a les dones durant tot l'any amb un salari òptim d'acord amb la realitat socioeconòmica de la regió.

plica en las zonas rurales. La estructura familiar condiciona a las mujeres desde que son niñas a desarrollar las tareas del hogar: limpieza, cocina, cuidado de los niños, etc. Las mujeres casadas viven una situación de sumisión al hombre y a la familia del marido. Cuando se trata de mujeres con discapacidad la posibilidad que se puedan casar es muy reducida y debemos tener en cuenta que una mujer soltera está socialmente rechazada y repudiada. Llegado el momento de encontrar marido para la joven, su familia debe pagar la dote, que se calcula según el "valor" del futuro hombre y de la joven. Si esta mujer sufre alguna discapacidad, el futuro hombre la rechazará o pedirá una dote elevada. La situación más habitual de las mujeres con discapacidad es, o bien estar escondidas sin círculo social, o bien casarse como segunda mujer con un pariente próximo y realizar trabajos de criada.

Los talleres de artesanía para mujeres con discapacidad comenzaron en el año 2001 por iniciativa de la Delegación de la Fundación Vicente Ferrer en las Baleares, con la ayuda del Gobierno de las Islas Baleares y el Fondo Mallorquín de Solidaridad y Cooperación y fruto del compromiso con los más desfavorecidos de la India, aquellas personas que presentan tres características de marginalidad: mujer, discapacidad y dalit.

Actualmente, más de un centenar de jóvenes con discapacidad forman los talleres, que se han especializado en la creación de productos de artesanía de jute, papel maixé, estampación, sastrería, bordados a mano, bisutería y

Foto: Carme Esteve

- Funcionen com una àrea de treball més dins del programa integral de cooperació per al desenvolupament que la Fundació Vicente Ferrer du a terme i que té com a objectiu últim el desenvolupament de la comunitat.
- Constitueixen un exemple clar del fet que és possible establir unes relacions més justes i responsables.

Qualsevol projecte nou o taller del programa ha de complir la pràctica de la filosofia del comerç just, que utilitza la força de treball com un instrument de desenvolupament i no com un instrument d'explotació. Es garanteixen unes condicions dignes de treball, s'evita l'explotació infantil, es fomenta la igualtat entre l'home i la dona, s'estableixen unes relacions comercials a llarg termini, s'utilitzen els recursos de la zona, el respecte per al medi ambient i es realitzen productes de qualitat. Aquests productes es venen en les botigues que la Fundació Vicente Ferrer té a Palma, Ciutadella, Barcelona i Anantapur i també en fires i festes solidàries en

creació de vajilles con hojas de banana. Desde el momento que estas mujeres ganan un sueldo, su vida cambia, aumenta su autoestima, consideración social y posibilidades de encontrar un marido. Todo eso es posible gracias al hecho de que los talleres:

- *Proporcionan un trabajo estable a las mujeres durante todo el año con un salario óptimo de acuerdo con la realidad socioeconómica de la región.*
- *Funcionan como un área de trabajo más dentro del programa integral de cooperación para el desarrollo que la Fundació Vicente Ferrer lleva a cabo y que tiene como a objetivo último el desarrollo de la comunidad.*
- *Constituyen un ejemplo claro del hecho que es posible establecer unas relaciones más justas y responsables.*

Cualquier proyecto nuevo o taller del programa debe cumplir la práctica de la filosofía del comercio justo, que utiliza la fuerza de trabajo como un instrumento de desarrollo y no como un instrumento de explotación. Se garan-

Foto: Bru Rovira

Foto: Guillem Deyà

qualsevol punt del territori espanyol on la Fundació Vicente Ferrer hi té una delegació.

Les integrants dels tallers, que tant pel fet de ser dones com per la seva discapacitat i la seva condició d'intocabilitat queden fora dels accessos a l'educació i el treball, troben en el Projecte Col·laboració Activa una manera de tirar cap endavant per sí mateixes, rebent, a més d'una formació professional i un treball estable remunerat, el bagatge cultural bàsic i l'atenció mèdica especialitzada que necessiten.

Per aquesta raó, ens referim a aquesta xarxa de treball no només com a comerç solidari, sinó també com a comerç tutelat. Sens dubte, ambdós conceptes estan relacionats amb el

tizan unas condiciones dignas de trabajo, se evita la explotación infantil, se fomenta la igualdad entre el hombre y la mujer, se establecen unas relaciones comerciales a largo plazo, se utilizan los recursos de la zona, el respeto para el medio ambiente y se realizan productos de calidad. Estos productos se venden en las tiendas que la Fundación Vicente Ferrer tiene en Palma, Ciudadela, Barcelona y Anantapur y también ferias y fiestas solidarias en cualquier punto del territorio español donde la Fundación Vicente Ferrer tiene una delegación.

Las integrantes de los talleres, que tanto por el hecho de ser mujeres como por su discapacidad y su condición de intocabilidad quedan fuera de los accesos a la educación

Foto: Pablo Tosco

comerç just, però la diferència principal radica en el fet que el comerç tutelat vetlla no només per qüestions socioeconòmiques i d'intercanvi, sinó també de tipus social.

Un cop aquestes dones ja han après l'ofici, poden anar a elaborar els productes des de casa per poder compaginar la vida familiar amb la laboral i, a més, poden aplicar els coneixements per a la creació de productes que tinguin sortida en el mercat intern indi.

Amb el gest de l'adquisició d'un producte de Col·laboració Activa, el consumidor respon a l'esforç i al treball d'una comunitat de persones que lluiten per una transformació social, alhora que es consciencien de la responsabilitat sobre allò que consumeixen. És

y el trabajo, encuentran en el Proyecto Colaboración Activa una manera de salir hacia delante por sí mismas, recibiendo, además de una formación profesional y un trabajo estable remunerado, el bagaje cultural básico y la atención médica especializada que necesitan.

Por esta razón, nos referimos a esta red de trabajo no solo como comercio solidario, sino también como comercio tutelado. Sin duda, ambos conceptos están relacionados con el comercio justo, pero la diferencia principal radica en que el comercio tutelado vela no solo por cuestiones socioeconómicas y de intercambio, sino también de tipo social.

Una vez estas mujeres ya han aprendi-

Foto: Carme Esteve

Foto: Nagappa

a dir, l'elaboració d'aquests productes dóna resposta a les dues cares de la moneda implicades en la cooperació per al desenvolupament: el desenvolupament integral de la població empobrida i la sensibilització ciutadana en els països del Nord

do el oficio, pueden ir a elaborar los productos desde casa para poder compaginar la vida familiar con la laboral y, además, pueden aplicar los conocimientos para la creación de productos que tengan salida en el mercado interno indio.

Con el gesto de la adquisición de un producto de Colaboración Activa, el consumidor responde al esfuerzo y al trabajo de una comunidad de personas que luchan por una transformación social, al mismo tiempo que se conciencian de la responsabilidad sobre aquello que consumen. Es decir, la elaboración

Breu història de vida d'una aprenent d'artesanía

Nom: Lakshmi Devi
Veïna de:
Mudinapalli
Treballa com a:
aprenent

Lakshmi Devi va patir una paràlisi quan era una nina, la qual li va deixar la part dreta del cos completament paràlitzada. Les moltes dificultats que tenia per utilitzar les mans, li provocaven dolors físics i psíquics.

Vivia amb el seu pare i la seva mare, una família molt pobre, amb grans dificultats per sobreviure. Els seus germans estaven casats i mai no tenien cura dels seus pares.

El dia 1 d'abril de 2001 va tenir l'oportunitat de formar part dels tallers de jute de Rural Development Trust i la Fundació Vicente Ferrer. Aprenqué les tècniques de manipulació del jute, per a la qual cosa havia d'utilitzar les mans contínuament. Al principi li semblava molt difícil i pensava que no ho podria fer, però la

Breve historia de vida de un aprendizaje

Nombre: Lakshmi Devi
Vecina de:
Mudinapalli
Trabaja como:
aprendiz

Lakshmi Devi sufrió una parálisis cuando era una niña, la cual le dejó la parte derecha del cuerpo completamente paralizada. Las muchas dificultades que tenía para utilizar las manos, le provocaban dolores físicos y psíquicos.

Vivía con su padre y su madre, una familia muy pobre, con grandes dificultades para sobrevivir. Sus hermanos estaban casados y nunca se preocupaban de sus padres.

El día 1 de abril de 2001 tuvo la oportunidad de formar parte de los talleres de jute de Rural Development Trust y la Fundación Vicente Ferrer. Aprendió las técnicas de manipulación del jute, para la cual cosa debía utilizar las manos

seva força de voluntat i el suport de fisioteràpia atorgat per RDT/WDT propiciaren que Lakshmi Devi assolís l'objectiu.

La feina que feia es veia recompensada en forma de petits incentius que ella estalviava en forma de dipòsits a termini en el banc. Ajuda la seva família amb una mica del que ella guanya i se sent feliç i agraïda a RDT/WDT per haver-li ofert l'oportunitat de poder aprendre un ofici i gaudir d'autònoma.

Abans de formar part del taller de jute no era acceptada ni per la família, ni per la societat ni pels parents llunyans; patia insults relacionats amb la seva discapacitat; no feia res en tot el dia i era considerada una inútil. Ara és una de les millors aprenents en el procés de tintat natural del jute.

Actualment, està completament inserida en la societat i en la família i ha demostrat que no és una persona discapacitada sinó algú molt capaç.

continuamente. Al principio le parecía muy difícil y pensaba que no lo podría hacer, pero su fuerza de voluntad y el apoyo de fisioterapia otorgado por RDT/WDT propiciaron que Lakshmi Devi consiguiese el objetivo.

El trabajo que hacía se veía recompensado con pequeños incentivos que ella ahorra en forma de depósitos a plazo en el banco. Ayuda a su familia con algo de lo que ella gana y se siente feliz y agradecida a RDT/WDT por haberle ofrecido la oportunidad de poder aprender un oficio y gozar de autónoma.

Antes de formar parte del taller de jute no era aceptada ni por la familia, ni por la sociedad ni por los parientes lejanos; sufría insultos relacionados con su discapacidad; no hacía nada en todo el día y era considerada una inútil. Ahora es una de las mejores aprendices en el proceso de tinteado natural del jute.

Actualmente, está completamente insertada en la sociedad y en la familia y ha demostrado que no es una persona discapacitada sino alguien muy capaz.

Shangams

En el 1987, la FVF-RDT/WDT va posar en marxa un programa de rehabilitació per a persones amb discapacitat orientat a potenciar les seves capacitats i a aconseguir la seva acceptació i integració en la societat.

Aquest programa, que engloba a totes les castes, està basat en associacions (shangams) en què les persones amb discapacitats comparteixen les seves dificultats, i en projectes de promoció econòmica, fonamental per aconseguir el respecte de la societat i deixar de ser considerats com una càrrega.

Els shangams permeten a les persones amb discapacitat identificar-se com a individus i sentir que formen part de la comunitat. Creen llaços forts d'unió entre els seus membres i contribueixen a disminuir les barreres entre castes. Des del punt de vista més pràctic, els facilita l'accés a metges especialistes, a aconseguir ajudes governamentals, obtenir material ortopèdic i desenvolupar activitats útils per a tota la comunitat.

Per al Govern indi és molt difícil fer front a la situació global dels discapacitats, a causa del gran nombre de persones que pateixen aquesta condició. Des de la Fundació hem ajudat moltes persones a obtenir un certificat mèdic d'incapacitat que els ha permès optar a ajudes oficials.

A més, en els casos més extrems, aquells en què la rehabilitació és més difícil, la FVF-RDT/WDT concedeix una

de estos productos da respuesta a las dos caras de la moneda implicadas en la cooperación para el desarrollo: el desarrollo integral de la población empobrecida y la sensibilización ciudadana en los países del Norte

Shangams

En 1987, la FVF-RDT/WDT puso en marcha un programa de rehabilitación para personas con discapacidad orientado a potenciar sus capacidades y a lograr su aceptación e integración en la sociedad.

Este programa, que engloba a todas las castas, está basado en asociaciones (shangams) en los que las personas con discapacidades comparten sus dificultades, y proyectos de promoción económica, fundamental para lograr el respeto de la sociedad y dejar de ser considerados como una carga.

Los shangams permiten a las personas con discapacidad identificarse como individuos y sentir que forman parte de la comunidad. Crean lazos fuertes de unión entre sus miembros y contribuyen a disminuir las barreras entre castas. Desde el punto de vista más práctico, les facilita el acceso a médicos especialistas, a lograr ayudas gubernamentales, obtener material ortopédico y desarrollar actividades útiles para toda la comunidad.

Para el Gobierno indio es muy difícil hacer frente a la situación global de los discapacitados, a causa del gran número de personas que sufren esta condición. Desde la Fundación hemos ayudado a muchas personas a obte-

pensió vitalícia que assegura la seva manutenció. No obstant això, la majoria dels discapacitats ho són parcialment i amb una intervenció quirúrgica poden integrar-se amb normalitat a la vida quotidiana de la seva comunitat i assolir fins i tot la independència econòmica.

Un exemple real d'un shangam

Els membres de les associacions de persones amb discapacitats estan progressant amb l'ajuda de RDT/WDT i dels programes governamentals.

En 1999, 19 persones amb discapacitat de P. Bandlapalli, a l'àrea de Narpala, formaren una associació gràcies a l'estímul de RDT/WDT. Els membres d'aquesta associació demostren, dia a dia, que tenen les mateixes possibilitats que qualsevol altra persona a l'hora de demanar feina.

L'any 2005, l'associació demanà un préstec de 75.000 rupies al Banc Anantha Grameena i 30.000 rupies a RDT/WDT, als quals hi afegiren els seus estalvis -20.000 rupies- i la seva pròpia contribució: 22.000 rupies més. D'aquesta manera aconseguiren reunir un total de 147.000 rupies que invertiren en programes de generació d'ingressos.

Així, per exemple, 14 membres compraren 1 búfal per a cada un i ara venen la llet en el seu propi poble i guanyen de 30 a 40 rupies al dia (1€ = 54 rupies aprox.). Una altra dona ha après a teixir saris i ha muntat un telar, el qual li aporta uns ingressos mensuals d'entre 3.000 i 4.000 rupies.

ner una certificación médica de incapacidad que les ha permitido optar a ayudas oficiales.

Además, en los casos más extremos, aquellos en que la rehabilitación es más difícil, la FVF-RDT/WDT concede una pensión vitalicia que asegura su manutención. No obstante, la mayoría de los discapacitados lo son parcialmente y con una intervención quirúrgica pueden integrarse con normalidad a la vida cotidiana de su comunidad y conseguir incluso la independencia económica.

Un ejemplo real de un shangam

Los miembros de las asociaciones de personas con discapacidades están progresando con la ayuda de RDT/WDT y de los programas gubernamentales.

En 1999, 19 personas con discapacidad de P. Bandlapalli, en el área de Narpala, formaron una asociación gracias al estímulo de RDT/WDT. Los miembros de esta asociación demuestran, día a día, que tienen las mismas posibilidades que cualquier otra persona a la hora de pedir trabajo.

El año 2005, la asociación pidió un préstamo de 75.000 rupias al Banco Anantha Grameena y 30.000 rupias a RDT/WDT, a los cuales añadieron sus ahorros -20.000 rupias- y su propia contribución: 22.000 rupias más. De esta manera lograron reunir un total de 147.000 rupias que invirtieron en programas de generación de ingresos.

Así, por ejemplo, 14 miembros compraron 1 búfalo para cada uno y

Foto: Carme Esteve

Una altra persona ha posat un locutori telefònic i un quiosc, dues persones compraren carners, i una altra més ha instal·lat un sistema d'irrigació gota a gota en el seu terreny per cultivar verdures. Totes elles tornen a poc a poc els diners del préstec al banc i a RDT/WDT. Pobles com aquest, que estan aconseguint bons resultats mitjançant el programa d'autofeina, són un model a seguir per la resta de les petites comunitats rurals.

ahora venden la leche en su propio pueblo y ganan de 30 a 40 rupias al día (1€ = 54 rupias aprox.). Otra mujer ha aprendido a tejer saris y ha montado un telar, el cual le aporta unos ingresos mensuales de entre 3.000 y 4.000 rupias.

Otra persona ha puesto un locutorio telefónico y un quiosco, dos personas compraron carneros, y otra más ha acomodado un sistema de irrigación gota a gota en su terreno para cultivar verduras. Todas ellas devuelven poco a poco el dinero del préstamo al banco y a RDT/WDT. Pueblos como este, que están logrando buenos resultados mediante el programa de auto-trabajo, son un modelo a seguir por el resto de las pequeñas comunidades rurales.

7. PRINCIPALS ASSOLIMENTS DURANT 2005

7. PRINCIPALES LOGROS DURANTE 2005

La contribució de RDT/WDT envers l'educació i rehabilitació dels infants amb diverses discapacitats ha estat molt important. Tots els infants amb discapacitat, especialment els que pateixen discapacitat visual i auditiva i de la parla poden accedir a l'educació especial en qualsevol de les escoles residencials gestionades per l'organització amb monitors qualificats en qualsevol dels camps de la discapacitat. Els infants amb discapacitat també tenen l'oportunitat d'aprofitar l'ajut financer per continuar l'educació secundària dins i fora del districte.

Més de 1.000 infants amb diverses discapacitats cursen educació especial en diferents centres gestionats per RDT/WDT. Devers 460 infants que cursen educació especial en els centres esmenats també estan inscrits en les escoles governamentals locals i assisteixen a classe un cop a la setmana.

Més del 80% dels infants amb discapacitat visual que compleixen els requisits es pogueren inscriure durant el 2005 a les escoles de primària del districte. Dels infants amb discapacitat auditiva i de la parla que complien els requisits, un 50% es pogueren inscriure a les escoles. Molts dels infants amb discapacitat visual pogueren inscriure's a l'escola de secundària un cop acabada l'educació primària en els centres gestionats per RDT/WDT. Molts dels infants que estudiaren a l'Escola Especial de Kuderu de RDT/WDT ara estan seguint el curs intermedi. Fins i tot en el cas dels infants amb discapacitat física, no menys del 50% dels infants que compleixen els requisits acudeixen regularment a les escoles governamentals en els pobles

La contribución de RDT/WDT hacia la educación y rehabilitación de los niños con diversas discapacidades ha estado muy importante. Todos los niños con discapacidad, especialmente los que sufren discapacidad visual y auditiva y del habla pueden acceder a la educación especial en cualquiera de las escuelas residenciales gestionadas por la organización con monitores calificados en cualquiera de los campos de la discapacidad. Los niños con discapacidad también tienen la oportunidad de aprovechar la ayuda financiera para continuar la educación secundaria dentro y fuera del distrito.

Más de 1.000 niños con diversas discapacidades cursan educación especial en diferentes centros gestionados por RDT/WDT. Alrededor de 460 niños que cursan educación especial en los centros mencionados también están inscritos en las escuelas gubernamentales locales y asisten a clase una vez a la semana.

Más del 80% de los niños con discapacidad visual que cumplen los requisitos se pueden inscribir durante el 2005 en las escuelas de primaria del distrito. De los niños con discapacidad auditiva y del habla que cumplían los requisitos, un 50% se pudieron inscribir en las escuelas. Muchos de los niños con discapacidad visual pudieron inscribirse en la escuela de secundaria una vez acabada la educación primaria en los centros gestionados por RDT/WDT. Muchos de los niños que estudiaron en la Escuela Especial de Kuderu de RDT/WDT ahora están siguiendo el curso inter-

on RDT/WDT hi té presència, en contrast al 10% de la resta de pobles.

El rendiment dels infants amb discapacitat visual ha estat bastant bo. Un 67% dels alumnes obtingueren de mitjana una nota de 70% mentre que en el cas dels infants amb discapacitat auditiva i de la parla fou d'un 33%. És significatiu destacar que els infants amb discapacitat visual que estudien en els centres de RDT/WDT competeixen amb la resta dels nins i nines de 1.550 pobles en les Competicions de Preguntes i Respostes i durant els cinc darrers anys han aconseguit els dos primers llocs. Un altre esdeveniment important és que se seleccionaren infants amb discapacitat auditiva i de la parla que anaven a les escoles d'educació especial a les escoles residencials de RDT/WDT foren seleccionats per al Torneig d'Escacs per a Sords.

Es fan esforços continus perquè es faci ús del llenguatge de signes en tots els centres de RDT/WDT. A més, té la seva pròpia impremta de braille, que és la segona de l'estat que garanteix un accés a tots els llibres de text en escriptura braille, no solament per als infants que cursen l'educació especial en els centres de RDT/WDT sinó també per a moltes altres persones arreu de l'Estat.

Els centres per a infants amb discapacitat mental gestionats per RDT/WDT suposen el recurs més important d'alleujament per als familiars perquè són infants que depenen d'altri tot el dia i a més a més poden presentar problemes de comportament difícils de manejar. Hi ha hagut una millora gradual perceptible en les habilitats per desenvolupar

medio. Incluso en el caso de los niños con discapacidad física, no menos del 50% de los niños que cumplen los requisitos acuden regularmente a las escuelas gubernamentales en los pueblos donde RDT/WDT tiene presencia, en contraste al 10% del resto de pueblos.

El rendimiento de los niños con discapacidad visual ha sido bastante bueno. Un 67% de los alumnos obtuvieron de media una nota de 70% mientras que en el caso de los niños con discapacidad auditiva y del habla fue de un 33%. Es significativo destacar que los niños con discapacidad visual que estudian en los centros de RDT/WDT compiten con el resto de los niños y niñas de 1.550 pueblos en las Competiciones de Preguntas y Respuestas y durante los cinco últimos años han logrado los dos primeros lugares. Otro acontecimiento importante es que se seleccionaron niños con discapacidad auditiva y del habla que iban a las escuelas de educación especial a las escuelas residenciales de RDT/WDT fueron seleccionados para el Torneo de Ajedrez para Sordos.

Se hacen esfuerzos continuos para que se haga uso del lenguaje de signos en todos los centros de RDT/WDT. Además, tiene su propia imprenta de braille, que es la segunda del estado que garantiza un acceso a todos los libros de texto escritura braille, no solamente para los niños que realizan la educación especial en los centros de RDT/WDT sino también para muchas otras personas de todo el Estado.

les activitats bàsiques del dia a dia en la majoria dels infants i també responen a les instruccions. Els infants amb discapacitat, amb independència de la seva discapacitat, estan demostrant que compten amb les mateixes potencialitats que els altres, fins i tot en els esdeveniments culturals.

Los centros para niños con discapacidad mental gestionados por RDT/WDT suponen el recurso más importante y alentador para los familiares porque son niños que dependen de otro todo el día y además pueden presentar problemas de comportamiento difíciles de manejar. Ha habido una mejora gradual perceptible en las habilidades para desarrollar las actividades básicas del día a día en la mayoría de los niños y también responden a las instrucciones. Los niños con discapacidad, con independencia de su discapacidad, están demostrando que cuentan con las mismas potencialidades que los otros, incluso en los acontecimientos culturales.

**8. PROJECTES DESTINATS A PERSONES AMB DISCAPACITAT SUBVECIONATS
PER ENTITATS DE LES ILLES BALEARS DES DE 2001**

**8. PROYECTOS ADSCRITOS A PERSONAS CON DISCAPACIDAD SUBVENCIONADOS
POR ENTIDADES DE LAS ISLAS BALEARES DESDE 2001**

ANY	PROJECTE	ENTITAT FINANÇADORA
2001	Construcció dels tallers de jute per a dones amb discapacitat	Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació
Del 2001 al 2006	Ajuts a cooperants per ensenyar noves tècniques en els tallers d'artesanía per a dones amb discapacitat	Govern de les Illes Balears
2001 2002 2004	Construcció de tallers d'artesanía per a dones amb discapacitat	Govern de les Illes Balears
2002	Construcció de 6 habitatges per a persones amb discapacitat de les àrees de Mamillapalli i Settur	Ajuntament de Santa Eulàlia des Riu
2002	Construcció de 6 habitatges per a persones amb discapacitat de les àrees de Mamillapalli i Bathalapalli	Ajuntament de Sant Josep de Sa Talaia
2003	Construcció de 16 habitatges per a persones amb discapacitat de les àrees de Mudigubba, Guntakal, Narpala, D. Hirehal, Rayadurg, Kothacheruvu i Mamilapalli	Govern de les Illes Balears
2004	Manteniment dels centres de discapacitats psíquics, cecs i sordmuts de Kadiri	Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació
2004	Manteniment del centre d'ortopèdia de Talupula	Ajuntament de Santa Eulàlia des Riu
2004	Construcció d'una escola de secundària per a infants amb discapacitat visual	Govern de les Illes Balears
2005	Construcció de 10 habitatges per a persones amb discapacitat de l'àrea de Nallacheruvu	Universitat de les Illes Balears
2006 2007	Construcció d'una escola de secundària per a infants amb discapacitat auditiva i de la parla	Govern de les Illes Balears

AÑO	PROYECTO	ENTIDAD FINANCIERA
2001	Construcción de los talleres de jute para mujeres con discapacidad	Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació
Del 2001 al 2006	Ayudas a cooperantes para la enseñanza de nuevas técnicas en los talleres de artesanía para mujeres con discapacidad	Govern de les Illes Balears
2001 2002 2004	Construcción de talleres de artesanía para mujeres con discapacidad	Govern de les Illes Balears
2002	Construcción de 6 viviendas para personas con discapacidad de las áreas de Mamillapalli y Settur	Ajuntament de Santa Eulàlia des Riu
2002	Construcción de 6 viviendas para personas con discapacidad de las áreas de Mamillapalli y Bathalapalli	Ajuntament de Sant Josep de Sa Talaia
2003	Construcción de 16 viviendas para personas con discapacidad de las áreas de Mudigubba, Guntakal, Narpala, D. Hirehal, Rayadurg, Kothacheruvu y Mamilapalli	Govern de les Illes Balears
2004	Mantenimiento de los centros de discapacitados psíquicos, ciegos y sordomudos de Kadiri	Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació
2004	Mantenimiento del centro de ortopedia de Talupula	Ajuntament de Santa Eulàlia des Riu
2004	Construcción de una escuela de secundaria para niños con discapacidad visual	Govern de les Illes Balears
2005	Construcción de 10 viviendas para personas con discapacidad del área de Nallacheruvu	Universitat de les Illes Balears
2006 2007	Construcción de una escuela de secundaria para niños con discapacidad auditiva y del habla	Govern de les Illes Balears

9. ADRECES ELECTRÒNIQUES D'INTERÈS
9. DIRECCIONES ELECTRÓNICAS DE INTERÉS

NOM/ARTICLE	ADREÇA ELECTRÒNICA
Mobility India	www.mobility-india.org
"Sobre el concepto de discapacidad. Una revisión de las propuestas de la OMS" de Celsa Càceres Rodríguez	www.auditio.com/revista/vol2/3/020304.pdf
Working With Diversity de la Australian National Training Authority	www.westone.wa.gov.au/workingwithdiversity/
"Los discapacitados en la India: la demanda de igualdad en los servicios bibliotecarios" de Rangashri Kishore	www.ifla.org/IV/ifla65/papers/044-132s.htm
Organización Mundial de la Salud	www.who.int/es/
Disability World	www.disabilityworld.org

NOMBRE / ARTÍCULO	DIRECCIÓN ELECTRÓNICA
Mobility Indiano	www.mobility-india.org
"Sobre el concepto de discapacidad. Una revisión de las propuestas de la OLMOS" de Celsa Cáceres Rodríguez	www.auditio.como/revista/vuelo2/3/020304.pdf
Working With Diversity de la Australian National Training Authority	www.westone.wa.gob.au/workingwithdiversity/
"Los discapacitados en la India: la demanda de igualdad en los servicios bibliotecarios" de Rangashri Kishore	www.ifla.org/IV/ifla65/papeles/044-132s.htm
Organización Mundial de la Salud	www.who.int/se/
Disability World	www.disabilityworld.org

10. QUADERNS PUBLICATS

10. CUADERNOS PUBLICADOS

1. Timor: genocidi i esperança. (F. S'Oliver d'Estellenc)
2. Deute extern: la pobresa que ens enriqueix. (Paz con dignidad)
3. El món maputxe. (Carolina Manque)
4. 2000, Any de la Cultura de Pau i No-violència. (Arcadi Oliveres)
5. Anar de compres i canviar el món: comerç just, consum responsable. (S'Altra Senalla).
6. Experiències de cooperació. (Nou Sud, Veïns, STEI)
7. L'antiracisme en l'àmbit internacional: propòsits i realitats. (Joan Comas)
8. Burundi: mirant amb esperança el futur. (Veïns)
9. Fòrum Social Mundial: un altre món és possible. (Francisco Vera)
10. Balcans, l'oblit còmplice. (Bòsnia Viva)
11. Situació a Colòmbia: una altra realitat. (CEPAC)
12. Veneçuela: de la tragèdia de Vargas a la inclusió social. Una experiència veneçolana de gestió associativa. (EFIP)
13. Contra la pena de mort. (Amnistia Internacional)
14. Salut reproductiva i cooperació per al desenvolupament. (Mallorca Solidària)
15. La lluita contra la sida a Àfrica. (Metges del Món)
16. El microcrèdit: a quines necessitats respon?. (F. Vicenç Ferrer)
17. La perspectiva de gènere a Àfrica. (Centre africà per les dones)
18. El conflicte del Sàhara Occidental. (Associació Poble Saharai)
19. Construir la pau: els conflictes oblidats i el nou conflicte global. (OIKOS)
20. Els camps de l'oblit. (Associació Catalana per la pau)
21. La mutilació genital femenina. (Direcció General de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor)

22. Accés a medicaments essencials: un dret per a totes les poblacions del món (Metges sense Fronteres)
23. Aproximació a la problemàtica dels infants, dels joves i de les “maras” en situació de risc a Nicaragua i al Salvador (Fundació Diagrama)
24. Globalització i migració: les dones musulmanes immigrants a Europa (Nadia Nair)
25. La situació de les maquiles a Centreamèrica (Fundació Pau i Solidaritat)
26. Perú: quan l'educació encara és esperança (Ensenyants Solidaris)
27. Indígenes (Survival Internacional)
28. Hondures: de la Serra de Tramuntana a la Serralada del Merendón” (Cruz Roja)
29. Objectius del mil·leni. Balenç 2005 (Coordinadora d'ONGD de les Illes Balears)
30. Educació pel desenvolupament, una estratègia de cooperació imprescindible (Coordinadora de ONGD para el Desarrollo-España)